Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2319 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 18 octombrie 1956

Muncitorii fabricii „Mătasea Roşie" din Cisnădie au obţinut succese în îndeplinirea planului de producţie şi în îmbunătăţirea produselor finite. In primul semestru al acestui an, datorită regrupării utilajului în ordinea procesului tehnologic şi extinderea metodelor de lucru avansate, producţia globală la ţesături de mătase şi ţesături mixte a fost realizată în proporţie de 100,72%.

In fotografie: muncitoarea Hilda Schunn lucrînd la maşina automată de canetat. Ea depăşeşte zilnic planul cu 19%.

Foto: AGERPRES

In raionul Bujor:

Ritmul însămînţărilor trebuie accelerat!

Ploile din zilele trecute i-au bucurat pe ţăranii muncitori. Praful s-a strîns, pămîntul s-a muiat; accelerarea arăturilor şi însămînţărilor de toamnă a devenit posibilă. Este normal ca acum, după aproape două săptămîni de timp favorabil, graficul îndeplinirii campaniei de toamnă în raionul Bujor din regiunea Galaţi să fi făcut un salt. Unele cazuri, izolate din nefericire, nu dezmint acest fapt. Gospodăria colectivă „11 Iunie" din Măstăcani avea de însămînţat 130 de hectare cu grîu şi 15 hectare cu rapiţă. Apoi avea de recoltat 80 hectare de floarea-soarelui şi 100 hectare de porumb. Din toate astea, la data de 12 octombrie mai rămăseseră de recoltat cîteva hectare de floarea-soarelui şi porumb. In aceeaşi zi, Dionisie Vieru, secretarul organizaţiei U.T.M. nu era de găsit şi nici nu ştia nimeni unde poate fi. In cele din urmă, tovarăşul Vasile Vlad membru în biroul organizaţiei de partid, ne-a liniştit:

— Cu însămînţările??
— Păi cum frate, dacă nu plouă, nu avem sămînţă...

— E dus la cîmp, la porumb. Dau zor băieţii; mai căpătăm ceva sămînţă şi trebuie să eliberăm încă 40 de hectare, pe care să le punem cu grîu.

La S.M.T. Chiraftei sînt peste o sută de utemişti — adică toţi tinerii mecanizatori. Acum însă nici unul nu este în staţiune. Timpul bun nu le îngăduie să slăbească ritmul muncii Cu toate că staţiunea şi-a realizat planul anual de hantri încă la 30 septembrie, tinerii mecanizatori lucrează cu aceeaşi rîvnă. Băieţii din brigada lui Tache Munteanu, care acum lucrează în comuna Băleni, cei din brigada lui Ion Drăgan, din satul Suhurlui, comuna Oasele, au de acum sute de hantri realizaţi în contul anului viitor. Dar ei, ca şi tinerii mecanizatori de la S.M.T. Bujor, sînt stingheriţi în munca lor de existenţa în raion a unor deficienţe care frînează grăbirea campaniei de însămînţări.

Pe întregul raion, pînă în seara zilei de 12 octombrie, din 18.450 hectare planificate erau arate numai 5623 hectare şi însămînţate 3676 hectare, dintre care cu grîu 3301 hectare. Aşa-zisele cauze obiective, datorită cărora raionul e rămas în urmă la însămînţări, ţi se fac cunoscute la tot pasul: nu am avut sămînţă— spun cei de la sfatul popular raional — pămîntul a fost uscat, iar porumbul verde, aşa că nu s-a putut elibera terenul. Să judecăm un pic. Sămînţa s-a asigurat de cîteva săptămîni, pentru gospodăriile colective care au avut nevoie s-a repartizat 150 tone grîu de sămînţă de la stat, întovărăşirile pot lua grîu de sămînţă tot de la stat, în schimbul altor produse iar problema gospodăriilor individuale a fost şi ea rezolvată. Prin urmare, această aşa-zisă cauză obiectivă cade. In comuna Bujor, porumbul putea fi cules chiar cu o săptămînă, două în urmă.

Cauzele adevărate, în schimb, pentru care porumbul continuă să stea necules sînt altele.

Sfatul popular raional Bujor manifestă atîta delăsare încît pînă acum nu a stabilit nici măcar viteza zilnică de lucru necum s-o urmărească şi să vină în ajutor, acolo unde se simte nevoia. Astfel muncile din această campanie sînt lăsate să meargă, în general, de la sine, sfatul popular mulţumindu-se să fie un simplu înregistrator al datelor ce-i vin de la comune. In acelaşi timp, despre o contribuţie a organizaţiilor U.T.M. din mai toate satele şi comunele în această campanie aproape că nu se poate vorbi.

Ghibirgiu, secretarul organizaţiei U.T.M. din comuna Brăneşti, consideră că el „n-are ce se amesteca" în campania de însămînţări. Vasile Pahonţu, secretarul organizaţiei U.T.M. din gospodăria colectivă „Scînteia", comuna „30 Decembrie" are, zice el, „alte treburi" şi mai importante, în timp ce porumbul stă necules.

Sînt vinovaţi, fără îndoială, secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. care consideră campania de însămînţări ca ceva ce nu-i interesează pe ei. Această poziţie se impune a fi urgent părăsită. Dar mai vinovat este comitetul raional U.T.M. Bujor, activiştii acestuia. Se spune că activiştii comitetului raional U.T.M. sînt în permanenţă pe teren. Dar ce fac ei? Vasile Drovascu, prim secretar, se întorsese de numai cîteva ceasuri din comuna Brăneşti. Cunoscuse situaţia de acolo, cunoscuse atitudinea lui Ghibirgiu. Cu toate astea părea împăcat: „nu e bine cum gîndeşte el, dar ce să-i faci?! Eu plecasem acolo cu altă problemă, nu cu însămînţările". De aceea nici el nu s-a „amestecat".

Instructorul Stoica din comuna Stoicani vine în comună, stă de vorbă cu tinerii, dar numai asupra unor probleme privind viaţa internă de organizaţie. Altceva — i s-a spus, cică, de la raion — nu-l priveşte pe el... Şi ne mai mirăm atunci de unde învaţă unii secretari de organizaţii de bază U.T.M., unii utemişti să privească îngust lucrurile.

Pînă la 30 octombrie, zi în care însămînţările vor trebui terminate în întreaga ţară, nu mai este mult. Nu e timp nici pentru şedinţe interminabile, în care să se „analizeze" şi „paraanalizeze" rămînerea în urmă a însămînţărilor. Deocamdată un singur lucru se mai poate face: luarea urgentă a unor măsuri practice eficiente care să mobilizeze organizaţiile U.T.M., utemiştii să contribuie la încheierea cu succes şi în timpul stabilit a campaniei însămînţărilor de toamnă. Situaţia actuală obligă comitetul raional U.T.M. Bujor să procedeze ca atare.

C. SLAVIC

TELEGRAMĂ

Tovarăşului PETRU GROZA,
preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne,

Tovarăşului CHIVU STOICA,
preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne,

Tovarăşului GRIGORE PREOTEASA,
ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Vă exprimăm din toată inima mulţumirile noastre pentru felicitările dumneavoastră cu prilejul sărbătoririi celei de a 7-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze.

In numele poporului chinez, mulţumim adînc poporului romîn frate pentru sprijinul şi ajutorul călduros în opera de realizare a industrializării socialiste a ţării noastre.

Să înflorească şi să se dezvolte pe zi ce trece prietenia şi colaborarea dintre poporul chinez şi poporul romîn!

MAO ŢZE-DUN
LIU ŞAO-ŢI
CIU EN-LAI

Un aspect de la deschiderea festivă a „Spartachiadei tinerelor fete" din Sighişoara.

(Citiţi în pagina 3-a relatările corespondentului ziarului nostru).

Foto: V. COTARU

SĂPTĂMÎNA CĂRŢII SOVIETICE

Cărţile eroismului

Eusebiu Camilar

Totdeauna cartea a fost cel mai nobil prieten al omului. Vîrsta ei e de-o seamă cu istoria. Pînă la vremurile noastre ea a avut de străbătut timpuri incomensurabile, timpuri pîrjolite în incendii colosale, a avut de străbătut nopţi înfiorătoare, uneori lungi cît evurile. Ignoranţii au ars-o pe rug în ritmul sarabandelor; a fost deseori cu totul neluată în seamă, a zăcut sub treptele timpurilor, lîngă statui şi columne, au zdrobit-o sub copite cavalerii vechi din a căror fugă pe sub soare a rămas praf şi pulbere...

Păstrată de la veac la veac, de la ev la ev, cartea a biruit. Vremurile ce le trăim au îmbrăţişat-o mai cu dragoste ca nici odată şi ne-a devenit mai mult ca oricînd prietenă nedespărţită. A ajuns pînă şi-n cele mai depărtate cătune ale ţării noastre, şi sîntem încredinţaţi că nu peste multă vreme va poposi la toate pragurile şi pe toate prispele de pe glob.

Inchipuirea noastră cu greu mai poate concepe tînăr necuprins de această binecuvîntare! Se poate concepe tinereţe fără vitejie? Dar fără nobleţe? Dar fără dragoste? De bunăseamă, că primăverii de aur a vieţii nu-i lipseşte niciuna din aceste virtuţi neasemuite; lîngă ele se orînduieşte amiciţia faţă de carte ca o zeitate. Cartea este izvorul luminii celei mari a omenirii, cultura. Unde lipseşte ea, stăpîneşte ignoranţa care este una din cele mai grozave boli ale sufletului.

In schimbul unui obol care ar putea fi preţul unui strugure, cartea îţi intră în casă ca un anotimp nespus de bogat; roadele ei sînt ideile şi simţămintele. Ea transformă omul; îl pune pe gînduri şi de cele mai multe ori îi rectifică firea şi drumurile.

Aşa este mai cu seamă cartea sovietică. La ea ne-am gîndit, cînd am făcut consideraţiile de mai sus. Care dintre tinerii noştri cititori n-ar vrea să fie ca atîţia eroi ai marii literaturi realist-socialiste? Cînd stăm şi ne gîndim, şi cînd încercăm să adunăm în corola unei sinteze, marile sentimente şi îndemnuri ce domină această literatură nobilă, în prima clipă desprindem eroismul, dragostea neţărmurită de patrie, şi un arzător umanism. In această literatură sînt descrise rîvnele nepotolite ale oamenilor curajoşi care au dat alt curs fluviului istoriei, într-un Octombrie de demult, rîvnele nepotolite ale celor ce au rectificat şi rectifică geografia globului pămîntesc, storcînd o mare nouă din măduva lutului, plantînd trandafiri şi grîu la Septentronul alb şi înverzind podişurile pustiului... Cine poate uita vreodată oamenii adevăraţi ai literaturii sovietice?

Noi ne vom referi mai cu seamă la unul din sentimentele prometeice ale tinereţii, la eroism, unul din motoarele marilor acţiuni omeneşti. Şi pentru acest sentiment ni-i dragă literatura sovietică, şi pentru acest sentiment n-o putem uita întreaga noastră viaţă, cum nu-ţi uiţi prietenii buni şi tovarăşii de luptă. Drumul de aur al eroismului, început de Gorki, străbate decadele istoriei, luminos şi de neuitat, ca frumoasele drumuri ale tinereţii... L-au continuat alţi scriitori, l-au lărgit şi l-au urcat pe culmi, către soarele vremurilor... Şi, pentru începutul acestui drum, sîntem recunoscători memoriei lui Gorki, şi-l iubim cu sfinţenie. De cîte ori a bătut la uşa inimii noastre, Mama Nilovna, în nopţi lungi şi ploioase, cînd ne-am simţit poate neînarmaţi şi singuri? Cel puţin pentru mine, cartea „Mama" a fost de nenumărate ori îndemn la îndrăzneală, în vechiul meu anotimp de aur. Această carte a crescut generaţii, înnobilîndu-le cu simplul şi frumosul sentiment al eroismului. Ea este cartea de căpetenie a epocii noastre şi o iubim ca pe un tezaur al întregii omeniri. Ca dintr-un trunchi de stejar magnific, au crescut din ea atîtea şi atîtea opere, cum cresc ramurile şi vîrfurile, absorbind prin toate fibrele însetate, seve clocotitoare... Cine citeşte cartea asta, n-o mai uită. Ea răscoleşte cele mai nebănuite adîncuri ale sufletului, ca izvoarele neodihnite adîncurile mari şi nevăzute ale pămîntului...

Încîntaţi din nou de măiestria lui D. Oistrah

Un public numeros a venit miercuri seara la Ateneul R.P.R. pentru a-l asculta pe violonistul David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Lenin, la ultimul său concert dat în ţara noastră înainte de a se înapoia în patrie.

In prima parte a programului, Orchestra simfonică Radio dirijată de Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a executat Simfonia nr. 25 în sol minor de Mozart, după care David Oistrah a interpretat cu profundă sensibilitate Concertul pentru vioară nr. 5 în la major de Mozart.

In partea doua a programului, violonistul David Oistrah, acompaniat la pian de V. Iampolski, a interpretat cu multă căldură şi o tehnică impecabilă Poema de Chausson, Sonata Baladă pentru vioară solo de Ysaye, dedicată lui George Enescu, trei fragmente din baletul „Romeo şi Julietta" de Prokofiev-Grünes şi Vals Scherzo de Ceaikovski.

La cererea insistentă a ascultătorilor, David Oistrah, acompaniat la pian de V. Iampolski, a mai interpretat lucrări de Franck, Bach, Brahms şi Grieg.

Concertul s-a bucurat de un foarte mare succes. Violonistul David Oistrah a fost îndelung aplaudat de un public entuziast.

La concert au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraş, I. Chişinevschi, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, C. Pîrvulescu, general-colonel L. Sălăjan, L. Răutu, Şt. Voitec, Constanţa Crăciun, membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, oameni de ştiinţă şi cultură, personalităţi de frunte ale vieţii artistice, reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Au fost prezenţi A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Către

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

BUCUREŞTI

Dragi tovarăşi,

Inapoindu-ne acasă, vă transmitem încă odată mulţumirea noastră fierbinte pentru ospitalitatea caldă, frăţească şi admiraţia noastră faţă de succesele dumneavoastră în domeniul construcţiei socialiste.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

Trăiască prietenia de nezdruncinat a popoarelor noastre!

GRUPUL DE VECHI BOLŞEVICI

PE HARTA LUMII

AUSTRALIA

Cu ocazia Olimpiadei de la Melbourne, mulţi romîni vor vizita Australia. Ei vor găsi acolo un guvern ostil orînduirii din Romînia şi din toate ţările de democraţie populară — guvern care s-a aliat acelora care s-au opus admiterii Romîniei, Bulgariei, Ungariei şi Albaniei în O.N.U. Este unul din puţinele guverne din lume care nu are nici un reprezentant în ţările lagărului socialist. Făcînd abstracţie de oficialităţi însă, oaspeţii romîni vor găsi în Australia un popor cu inima caldă şi prietenoasă, o clasă muncitoare cu un tradiţional spirit internaţionalist, un tineret care a trecut peste barierele „războiului rece" participînd cu mult entuziasm la diferitele manifestări internaţionale ale tineretului democrat din întreaga lume.

PUŢINĂ GEOGRAFIE..

Ca teritoriu, Australia are aproape aceeaşi întindere ca şi S.U.A. — adică o suprafaţă de 7.704.000 km², faţă de 7.828.000 km.² ai S.U.A. Are însă, o populaţie de numai

WILFRED BURCHETT
ziarist australian

(Continuare în pag. 4-a)

PÎNĂ LA 7 NOIEMBRIE

* 6 autocamioane
* 5 tractoare
* 3 compresoare

— iată valoarea economiilor, care, conform angajamentului, vor fi realizate de tinerii de la uzinele „Steagul Roşu", „Ernst Thälmann" şi „Combinatul Metalurgic Reşiţa".

Ştafeta economiilor, pornită de la tineretul uzinelor „Progresul"-Brăila, a ajuns şi la uzinele „Steagul Roşu"-Oraşul Stalin.

Deunăzi, la sediul comitetului U.T.M. a venit Aurel Rusu — secretarul biroului de secţie U.T.M. de la oţelărie. Aducea cu el procesul verbal încheiat la consfătuirea tinerilor de aici.

Care este angajamentul?

„Am analizat toate posibilităţile. Angajamentul nostru este: economii echivalente cu preţul de cost al unui camion".

Vasile Ristache, organizatoric în comitetul U.T.M., a adăugat cifra de la oţelărie — ultima sosită aici — la celelalte. Un mic calcul şi peste cîteva clipe era stabilit angajamentul tinerilor din uzină:

„Pînă la 7 Noiembrie — economii echivalente cu preţul de cost a 6 autocamioane S.R. 101".

In cinstea marii sărbători, la 7 Noiembrie, printre autocamioanele care vor ieşi pe poarta uzinei şase vor purta inscripţia distinctivă, de onoare.

★

Tinerii constructori de tractoare de la Oraşul Stalin au o veche tradiţie în lupta pentru realizarea de cît mai multe economii.

Cu trei ani în urmă, ei şi-au însuşit cu bucurie iniţiativa tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, realizînd, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului de la Bucureşti, economii egale cu preţul de cost a două tractoare K.D 35.

Din păcate însă, comitetul U.T.M. al uzinei a încetat să mai îndrume tineretul în această direcţie. Tinerii realizau economii în mod spontan. Cît — nu se ştia, întrucît nu se mai contabilizau.

Chemarea tinerească venită de curînd din marea uzină brăileană a străbătut ţara. Problema economiilor a ajuns să fie mai mult la ordinea zilei şi la uzinele de tractoare.

In sectoare au avut loc consfătuiri cu tema „Să realizăm economii echivalente cu preţul de cost al unor importante produse finite". Obiectivele fixate sînt:

1. Reducerea greutăţii tractoarelor, prin îmbunătăţiri constructive aduse pieselor, fără a dăuna calităţii lor.

2. Folosirea în mai bune condiţiuni a metalelor scumpe, prin înlocuirea lor cu altele mai ieftine.

3. Răscroirea şi debitarea mai raţională a profilelor.

4. Lichidarea rebuturilor şi reducerea deşeurilor.

Căile care duc la economii sînt în prezent folosite de tot mai mulţi tineri din cele 35 brigăzi de producţie. La turnătoria de fontă, de exemplu, tinerii au luat atitudine împotriva risipei. La consfătuirea care a avut loc aici, utemistul Ion Muscoiu, membru în brigada de tineret a atelierului de formare, a arătat că ar fi mai bine dacă mecanicii de la întreţinere ar verifica mai des garniturile de la maşinile de formare. In felul acesta s-ar putea economisi însemnate cantităţi de ulei.

Elena Zincă, cu brigada ei fruntaşă pe uzină, s-a angajat să folosească cu grijă materialele auxiliare: sîrma, cuiele şi dextrina, folosite la confecţionarea miezurilor.

Sectorul s-a angajat să realizeze economii în valoare de 21.500 lei.

Veşti îmbucurătoare au sosit şi din celelalte sectoare. Brigada comunistului Petru Banu de la atelierul de debitări s-a angajat să realizeze economii în valoare de 3000 lei. Tinerii de la sectorul tratamente s-au angajat să realizeze economii în valoare de 7000 lei.

La mitingul fulger care a avut loc în uzină, tov. Ion Chiş, secretarul comitetului U.T.M., a adus la cunoştinţă că însumarea angajamentului pe uzină arată că se pot obţine pînă la 7 Noiembrie economii echivalente cu preţul de cost a 5 tractoare UTOS 2.

CAROL SZABO
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

★

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru).

Tinerii din „cetatea de foc", Reşiţa, au primit cu însufleţire vestea reluării iniţiativei tineretului de la uzinele „Progresul"-Brăila privitoare la realizarea de economii echivalente cu preţul de cost al unor importante produse finite. Pentru a-şi cîntări cît mai just posibilităţile, membrii celor 137 brigăzi din combinatul metalurgic au discutat în consfătuiri de producţie, iar apoi în adunări deschise ale organizaţiilor de bază U.T.M., problema economiilor. Toate aceste consfătuiri au scos la iveală faptul că tinerii Combinatului Metalurgic Reşiţa pot face economii însemnate pînă la data de 7 Noiembrie.

— Tineretul din fabrica de locomotive s-a angajat, printre altele, să economisească 6.000 kg. tablă. Tinerii de la fabrica de maşini electrice s-au angajat să economisească 6 kg. cositor de lipit, 80 kg. cupru electrolitic, 35 kg. oţel rapid etc., iar tinerii zidari de la oţelăria Siemens Martin şi-au propus să economisească lunar materiale în valoare de peste 50.000 lei. Nu a fost de loc uşor pentru membrii comitetului U.T.M. pe uzină să centralizeze toate angajamentele privitoare la economii. Pentru a se face cunoscut angajamentul tinerilor din întreg combinatul metalurgic, s-a ţinut un miting în sala de festivităţi a palatului C.F.U. In referatul prezentat de tov. Petru Colţea, secretarul comitetului U.T.M. al Combinatului Metalurgic Reşiţa, se spune printre altele:

„Noi socotim ca un lucru folositor reluarea iniţiativei tinerilor de la „Progresul"-Brăila. Economiile pe care le vom face vor contribui la întărirea economiei noastre naţionale şi vor constitui o mîndrie pentru tinerii combinatului. Tinerii Combinatului Metalurgic Reşiţa s-au angajat ca pînă la 7 Noiembrie să realizeze economii echivalente cu preţul de cost a 3 compresoare de 45 metri cubi.

După miting tovarăşul inginer I. Potoceanu, locţiitor al directorului general al combinatului, ne-a declarat:

„Angajamentele tinerilor sînt folositoare. Iniţiativa aceasta va găsi tot sprijinul din partea conducerii combinatului.

Dalta şi ciocanul

„OPERATIVITATE"

Intîmplarea a făcut să mă aflu într-o joi dimineaţă la sediul Comitetului raional U.T.M. Slatina. Venisem acolo cu alte treburi dar, sincer vorbind, auzind că-i zi de confirmare a utemiştilor m-am gîndit că n-ar fi rău să particip şi eu la şedinţă.

Stăteam în biroul primului secretar Ion Drăguţ şi împreună cu el aşteptam să vină tinerii la confirmare şi membrii biroului la şedinţă. Cîţiva băieţi şi fete începuseră deja să sosească. Tovarăşii din birou însă nu. Aşa cum se vedea, tinerii abia aşteptau această şedinţă. Membrii biroului... mai puţin.

Pentru cîteva minute primul secretar părăsi biroul. Nu pentru mult timp deoarece reveni. De data aceasta era întovărăşit de o tînără care păşea timid în urma lui. Secretarul se aşeză la birou. In faţa lui sta în picioare Livia Mircea din gospodăria agricolă colectivă Valea Mare. Nu era pentru prima dată cînd păşea pragul raionului. Din iunie cînd a fost confirmată în adunarea generală ca utemistă a mai dat de vreo două ori pe aici. Dar carnetul nu-l primise încă. De ce? Pentru că odată nu se adunaseră toţi membrii biroului, altădată a lipsit primul secretar...

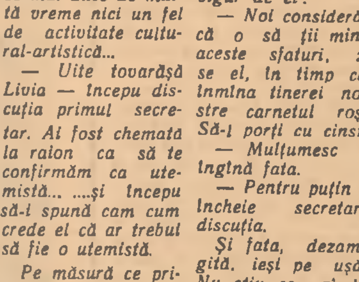
Acum era însă convinsă că nu va mai pleca fără carnet. Doar de la raion se telefonase aseară special pentru ca s-o anunţe: „Mîine dimineaţă să vii la raion pentru confirmare". Iat-o acum în biroul primului secretar cu faţa numai zîmbet Faptul că avea prilejul să-l cunoască pe primul secretar, pe membrii biroului o bucura nespus de mult. Avea multe lucruri să le spună. In primul rînd despre slaba muncă desfăşurată de organizaţia U.T.M. din gospodărie, despre faptul că în mai multe rînduri şi ea, şi Dumitra Anghel, şi Ioana Cîrstea, ca şi Tudora Popa şi-au exprimat dorinţa să ia fiinţă şi în gospodăria lor o echipă artistică, dar nu se făcuse nimic. Era hotărîtă de asemenea să povestească că la colţul roşu al gospodăriei tinerii nu se mai adună în timpul lor liber ca altădată. De ce? Poate şi pentru că tovarăşul preşedinte Gheorghe Nicolae a luat bateria de la radio ca să nu se „consume", poate şi pentru că acolo nu se mai duce de multă vreme nici un fel de activitate cultural-artistică...

— Uite tovarăşă Livia — începu discuţia primul secretar. Ai fost chemată la raion ca să te confirmăm ca utemistă... ...şi începu să-i spună cam cum crede el că ar trebui să fie o utemistă.

Pe măsură ce primul secretar îşi desfăşura logosul său, fata devenea tot mai nedumerită. Se vede treaba că socoteala ei de acasă nu se prea potrivea cu cea de la raion. I se spusese că va fi confirmată de către membrii biroului raional şi acum nu vedea decît pe primul secretar, iar discuţia cu el sporî şi mai mult nedumerirea fetii.

— Acum că ştii ce înseamnă să fi utemistă, cu atît mai bine, reluă primul secretar firul discuţiei. Vreau să-ţi mai spun numai — adăugă el grijuliu — că, cu carnetul U.T.M. să nu te legitimezi la miliţie, la sfatul popular, ci numai la organele superioare ale organizaţiei noastre. Să-l păstrezi întotdeauna la loc sigur. Cine-l pierde, se ştie, pierde şi calitatea de utemist

După aceea, cu aerul omului mulţumit că a făcut o treabă straşnică, luă de pe birou carnetul şi citi în el, marţial, numele fetei. După o secundă, se ridică de pe scaun şi continuă sigur de el:

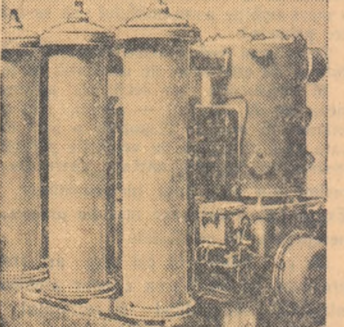
— Noi considerăm că o să ţii minte aceste sfaturi, zise el, în timp ce-i înmîna tinerei noastre carnetul roşu. Să-l porţi cu cinste!

— Mulţumesc — îngînă fata.

— Pentru puţin — încheie secretarul discuţia.

Şi fata, dezamăgită, ieşi pe uşă... Nu ştiu ce gîndea ea despre cele petrecute. In tot cazul nu era exclus să fi făcut, în sfîrşit, o legătură între „activitatea" organizaţiei din care făcea parte şi... „operativitatea" primului secretar al comitetului raional U.T.M.

G. VASILIU

Gînduri despre asociaţiile studenţeşti

Declaraţii făcute corespondentului nostru

In toate institutele de învăţămînt superior din ţara noastră are loc un eveniment aşteptat cu legitim interes: alegerea consiliilor asociaţiilor studenţeşti, actul care va marca începutul activităţii noilor asociaţii ce se constituie pe baza Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătăţire a muncii politico-educative în rîndul studenţilor.

Este firesc ca în zilele acestui important eveniment, în institutele noastre de învăţămînt superior să aibă loc vii discuţii în cadrul cărora profesorii şi studenţii îşi exprimă gîndurile lor despre rolul şi importanţa asociaţiilor.

Dar, pentru a ilustra mai bine curentul de opinie creat în jurul acestui eveniment, să dăm cuvîntul unor cadre didactice şi studenţi din centrul universitar Iaşi:

Prof. Gh. Ciobanu
prorector
al Institutului politehnic

Institutul Politehnic din Iaşi a păşit într-un nou an de învăţămînt în condiţii deosebite faţă de anii precedenţi. Au fost date în folosinţă laboratoare noi şi moderne, un cămin cu 300 de locuri, iar în curînd va fi terminată amenajarea unei biblioteci cu sală de lectură pentru 500 de studenţi. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri privind atribuirea burselor şi indemnizaţiilor de merit creează condiţii mai bune de viaţă şi învăţătură studenţilor noştri. Paralel însă cu asigurarea acestor condiţii, studenţii noştri trebuie îndrumaţi spre o activitate culturală multilaterală, sarcină atît de importantă care va reveni îndeosebi asociaţiilor studenţeşti. In anii trecuţi am constatat cu regret că mulţi dintre studenţi se limitau să-şi însuşească numai literatura strictă de specialitate, fapt reflectat în nivelul lor cultural foarte scăzut. Nu mai puţin adevărat este că răspunderea faţă de această situaţie au purtat-o şi unele cadre didactice din institutul nostru, insuficient interesate de problema educării studenţilor. Prin crearea asociaţiilor, colaborarea dintre cadrele didactice şi studenţi în direcţia amintită mai sus va trebui să aibă ca prim rezultat îndrumarea spre o dezvoltare multilaterală a tineretului nostru studios. Asociaţiile studenţeşti vor trebui să organizeze simposioane, discuţii pe teme literare, manifestări artistice, care să îmbogăţească spiritualiceşte pe tineri, să lărgească orizontul lor cultural, să stimuleze formarea intelectului corespunzător omului de tip nou.

Dumitru Pisică
student anul V
al Facultăţii de ştiinţe naturale

Mi s-a întîmplat cu regularitate ca în preajma plecării într-o excursie ştiinţifică prin ţară să-i aud pe prietenii mei de la celelalte facultăţi spunîndu-mi: „Fericiţi sînt studenţii de la „Naturale", numai lor le este rezervată posibilitatea de a face excursii". Şi prietenii mei au perfectă dreptate! De ce studenţii de la facultăţi ca ştiinţe juridice, chimie, filologie nu s-au putut bucura şi ei de frumuseţile naturale ale patriei noastre? O excursie este un lucru util atît pentru un filolog, cît şi pentru un jurist, mai ales dacă ea s-ar face sub conducerea cadrelor de specialitate de naturalişti şi geografi cu care ocazie ar transmite studenţilor cunoştinţe folositoare cu privire la bogăţiile patriei noastre.

Asociaţiile studenţeşti ar trebui să-şi înscrie în planul lor de activitate şi organizarea de excursii cu caracter ştiinţific. Acestea ar aduce un cîştig imens în formarea intelectuală a studenţilor noştri, la cultivarea patriotismului şi dragostei faţă de patria noastră. Naturaliştii obişnuiesc să spună: „Natura este marele nostru laborator". Eu aş vrea să completez această afirmaţie: „Natura este un mare laborator de la care trebuie să înveţe orice tînăr studios!".

Aureliu Havreliuc
student anul IV
al Facultăţii de agrotehnică

Anul trecut, numeroşi studenţi erau foarte ocupaţi, atraşi în diverse munci la sindicat, AVSAP etc. De multe ori trebuia să amînăm lucrările cercurilor ştiinţifice pentru că studenţii aveau şedinţe de sindicat, Cruce Roşie şi altele. *Prin înfiinţarea asociaţiilor studenţeşti, care va duce la o centralizare a activităţii extraprofesionale, vom avea mult mai puţine şedinţe şi mult mai mult timp pentru activitatea noastră profesională.*

De asemenea, cred că se va renunţa la practica dăunătoare de a învesti un singur student cu mai multe munci de răspundere. Eu, de pildă, eram preşedintele cercurilor ştiinţifice pe Institut, secretar de an al organizaţiei U.T.M., membru în comitetul U.T.M. pe institut şi membru în comitetul de cantină.

Eugen Dines
student anul IV
al Facultăţii de filologie

In centrul nostru universitar există un singur cerc literar de creaţie („Mihail Eminescu") în care activează numai studenţii facultăţii noastre. Cred că consiliul orăşenesc al asociaţiilor studenţeşti va trebui să organizeze un cerc literar de creaţie la activitatea căruia să fie atraşi toţi studenţii iubitori de literatură din Iaşi (aceştia sînt mulţi şi se găsesc nu numai la facultatea de filologie) şi care să aibă schimburi de experienţă cu cercurile de creaţie din celelalte centre universitare.

Universitatea „A. I. Cuza", care are un mare efectiv de studenţi, nu are un ziar propriu la fel ca cele ce apar la Institutul politehnic şi Institutul de medicină. Sper că prin crearea asociaţiilor se va împlini acest vechi deziderat al studenţilor universităţii.

★

Din impresiile culese în centrul universitar Iaşi reiese limpede încrederea şi nerăbdarea cu care este aşteptată începerea activităţii asociaţiilor studenţeşti, eveniment care va însemna o importantă cotitură în îmbunătăţirea activităţii de educaţie a viitoarelor cadre necesare economiei şi culturii socialiste din ţara noastră.

I. AGHINEI
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

Calificative Culegătorul de firimituri

Caracterizînd un individ găunos dar prezentabil, Bertolt Brecht scria: „Făcea o impresie excelentă şi din asta trăia". Sînt cuvinte memorabile, care ar putea fi puse ca motto în dosarul multor existenţe. oameni deprinşi din cea mai fragedă copilărie să lustruiască aparenţele, salvgardînd în felul acesta un imens vid interior. Pentru că mai avem încă asemenea exemplare, calificativul obiectiv şi aspru este absolut necesar.

Tipul superficial dă tîrcoale culturii după modelul viespei care ocoleşte borcanul cu dulceaţă, bîzîind febril. Dar viespea bîzîie involuntar, superficialul nostru o face pentru a vehicula idei, chipurile; insecta n-ar putea justifica ocolul, pe cînd eroul nostru va replica prompt că, în felul acesta, cunoaşte toate faţetele borcanului, le compară, stabileşte relaţii, imaginează volumul şi trage concluzii.

Trebuie spus că un timp oarecare acest personaj, depunînd zilnic cu multă gravitate cantităţi infime de cunoştinţe, absolut disparate dar sonore, exercită o oarecare seducţie. Dar situaţia aceasta nu poate dura. Controlul, verificarea registrului cultural poate sosi mai inopinat decît o inspecţie financiară pentru un contabil necinstit. Un prieten în toiul unei discuţii amicale, o logodnică în cadrul unei plimbări romantice, un puşti de 11 ani care îl devoră pe Jules Verne în timpul unei lecturi cu voce tare, nemaivorbind de profesori la examene, fiecare dintre aceştia poate face, nepremeditat dar remediabil, demascarea. De aceea, conştient de pericol, superficialul face eforturi mari: îşi exersează agilitatea, învaţă echilibristica frazelor şi jongleria cuvintelor pentru a nu fi pus niciodată în situaţia de a răspunde, net, „nu ştiu". In fiece clipă poate simula că răspunsul aşteptat îi este de mult familiar, dar „nu e momentul" sau „nu cadrează cu caracterul lui, să facă paradă de cunoştinţe".

Există poate şi superficiali timizi; n-am prea întîlnit. Tipul reprezentativ are însă o elocvenţă agresivă, înnăscută sau asimilată bine. Pentru a fi în stare să reziste asalturilor conştiinţei, îşi face injecţii cu cinism. Student la politehnica, el planifică de mai înainte şi o declară chiar colegilor mai intimi în ajunul colocviilor: „Pe X, la fizică nucleară, îl ameţesc cu viitoarea fertilizare a Saharei etc., las'că ştiu eu..." Medicinist: „Lui Y, la cursul de obstetrică, îi torn despre locul rezervat în tramvaie mamei, gravidelor, se prinde, las'că ştiu eu.." Filolog: „Lui Z, la istoria literaturii romîne, îi trag cu prefaţa aia din antologie, merge, las'că ştiu eu..."

Ştie! Din tot, din toate, a cules cîte o firimitură şi nu uită să pună o lupă înaintea firimiturii. Pentru că a auzit pe undeva cuvintele „madame Bovary c'est moi", pretinde că-l „ştie" pe Flaubert. Dacă stă pe strada Neptun sau Minerva şi a mai prins dintr-o broşură şi legenda lui Anteu, are toate motivele să declare că are în buzunar întreaga mitologie. In discuţii azvîrle condescendent frînturi ca acestea: „dogmaticul acela de Euclid, pe care l-a înfundat Lobacevski". Sau: „ăsta seamănă cu Gauguin, cel cu mulatrele picante de culoarea cafelei cu lapte..."

Cum am spus, un timp produce o impresie excelentă şi — moralmente cîteodată, rareori chiar şi materialmente — din asta trăieşte. Din nefericire pentru el, din fericire pentru restul societăţii, mai de vreme sau mai tîrziu e redus la esenţă. Incepînd din acel moment trebuie să trăiască de pe urma a ceea ce, efectiv, ştie.

Abia atunci, cu cea dintîi cută săpată pe frunte, se apleacă şi el asupra unei cărţi, citind-o, în sfîrşit, pînă la ultima filă.

ŞTEFAN IUREŞ

EXEMPLE CONCRETE

SĂ DISCUTĂM

Apariţia în pagina „Din viaţa universitară" a „Scînteii tineretului" a articolelor privind activitatea seminariilor a produs un interes deosebit printre acei care iau parte la această formă de aprofundare a cunoştinţelor căpătate la cursuri.

Cum era şi normal s-au ivit o serie de probleme noi ca şi o serie de nedumeriri.

Desigur majoritatea studenţilor, vin la seminarii cu materia pregătită, însă cu o singură parte din ea, şi îndeosebi dacă seminarul este ţinut la zi faţă de curs. După cum este şi normal se pun în discuţie probleme diferite, după ce în prealabil tovarăşii asistenţi fac un scurt rezumat al cursului sau seminarului precedent.

Noi, studenţii, ne-am pus de multe ori întrebarea dacă seminarul într-o astfel de formă ne ajută efectiv, dacă putem acumula noi cunoştinţe sau dacă el nu aduce nimic nou, decît cîteva probleme rezolvate şi acumulate de-a gata dintr-o culegere pusă la dispoziţia oricărui student.

Ne-am gandit de multe ori la felul cum este ţinut în cadrul anului nostru seminarul de rezistenţa materialelor. Părerea noastră generală este că acest seminar, prin felul cum este ţinut, nu ne aduce nimic nou, nu ne dă noi cunoştinţe.

Şi iată de ce: majoritatea problemelor care se rezolvă în cadrul seminarului sînt luate din culegerea prof. Buzdugan — probleme pe care orice student şi le poate însuşi, ca mod de calcul, ele fiind deja rezolvate.

Noi credem că pentru îmbogăţirea cunoştinţelor noastre, în seminar să se lucreze probleme diferite de cele existente în culegerile tipărite, acestea rămînînd pentru toţi studenţii un ghid de lucru, un punct de plecare pentru nelămuririle ce se pot ivi. Nu ar fi rău dacă în limita timpului liber al studenţilor, dedicat studiului individual, s-ar da teme de casă care să cuprindă probleme practice în legătură cu materia predată la curs într-o anumită perioadă, probleme care să fie lucrate într-un colectiv de 4-5 studenţi şi apoi discutate în cadrul seminarului. Iată cîteva exemple de asemenea teme: Studiul practic la întindere al diferitelor materiale (Fe, Cu, lemn); determinarea efortului maxim din cablul unei macarale existente pe şantierele ţării; calculul economic al îmbinărilor cu nituri, buloane sau sudură; dimensionarea diferitelor organe de maşini sau a grinzilor din construcţii. Aceste probleme noi ar trebui să constituie primii paşi pentru o bună rezolvare a proiectelor ce se dau în anii superiori, cît şi pentru a ne pune la curent cu modul de calcul al diferitelor organe de maşini sau construcţii de care ne vom lovi în munca practică. Bineînţeles ele trebuie astfel formulate, încît să fie legate de practică şi să dea posibilitatea unei vii discuţii, unui studiu amănunţit în cadrul colectivului de 4-5 studenţi care le rezolvă. Seminarul care poate avea ca scop şi discuţia acestor probleme (care, se presupune, vor fi 4-5 într-un an pe fiecare colectiv de studii), trebuie să extragă din aceste lucrări tot ce este interesant şi pentru restul grupei de studenţi.

Discutîndu-se în cadrul unui seminar un număr de 3—4 probleme date spre rezolvare, desigur vom acumula noi cunoştinţe în afara cursului, prin studierea materialului recomandat pentru documentare, cît şi prin diversitatea temelor.

Fiind studenţi ai unei facultăţi tehnice, desigur ca şi seminariile de mecanică ne preocupă la fel de mult. Aceste seminarii sînt mai interesante decît cele de rezistenţă prin faptul că se rezolvă probleme legate mai mult de viaţa practică. Totuşi nici aceste seminarii nu sînt pe deplin satisfăcătoare. Şi aici ar trebui introdusă o formă nouă care să asigure pe deplin aprofundarea multor capitole mai dificile ca: mic plan paralel, mişcare relativă şi altele, formă oarecum asemănătoare celei de mai sus. Problemele date spre rezolvare să aibă legătură cu maşinile şi utilajele existente: spre exemplu — cuplaje de roţi dinţate, cuplaje prin curea, diferitele mişcări pe care le au organele de maşini cu dimensionarea respectivă şi solicitările din mecanism.

Am dat numai două exemple legate mai mult de practica noastră. Acest lucru cred că este mai necesar, mai ales că discuţia pluteşte, oarecum, în general. Ne miră că tovarăşii din cadrul corpului didactic care şi-au spus pînă acum opinia nu şi-au susţinut materialele prin exemple concrete. Să sperăm că în viitor o vor face şi ei şi studenţii.

PARASCHIVA PINTILIE
COSTIN MORARESCU
studenţi în anul II la Facultatea de mecanică
Institutul tehnic Galaţi

Din viaţa UNIVERSITARĂ

NOTE ŞI COMENTARII *studenţeşti*

Un ansamblu artistic care aşteaptă ajutor...

Un institut de învăţămînt tehnic nu e un teatru de operetă şi nici ansamblu de cîntece şi dansuri. O constatare care nu excelează prin originalitate şi noutate. Şi totuşi... Institutul politehnic-Bucureşti se poate lăuda cu o bogată viaţă artistică. Tinerii care doresc să dobîndească pricepere în mînuirea aparatelor de laborator se dovedesc pricepuţi şi în meşteşugul cîntecului, al dansului, al recitării.

Faptul se poate constata uşor dacă aruncăm ochii pe programul ansamblului artistic. In curînd vor avea loc două spectacole de estradă. Unul va fi dat cu ocazia premierii celor mai buni corespondenţi ai ziarului „Politehnica" şi se va intitula „Caricaturi, caricaturi..." iar în al doilea spectacol de estradă va fi o prezentare mai largă a vieţii studenţeşti. Şi pentru că data cînd vor avea loc spectacolele se apropie cu paşi repezi e şi normal ca pregătirile să fie în toi. Pregătiri se fac şi pentru apropiatul spectacol alcătuit din cîntece şi dansuri.

In afară de repetiţii, care se ţin regulat, de curînd a avut loc un prim concurs pentru selecţionarea unor noi membri ai ansamblului.

Cu aceste spectacole, studenţii vor întreprinde turnee în ţară şi poate chiar peste hotare. In curînd, vor începe pregătirile pentru participarea la concursul de selecţionare a ansamblurilor care vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului de la Moscova. De acest concurs se leagă o mare ambiţie a ansamblului: să se califice printre primele!

După cum vedeţi, activitatea artistică a institutului nu este deloc de nesocotit. Şi totuşi...

Şi totuşi, cele şase secţii ale ansamblului, cei peste 80 de studenţi — artişti, sînt copii ai nimănui. Ei n-au la dispoziţie o sală de repetiţie care să-i scutească de veşnicile peregrinări prin institut în căutarea unei săli libere. De asemenea resimt din plin lipsa instrumentelor muzicale. Există cîteva care zac însă pe undeva, uitate şi nereparate. Şi cîte altele!

De ce? Pentru că cei care ar trebui să se preocupe de rezolvarea acestor probleme — comitetul U.T.M., sindical şi rectoratul — le ignoră. Cele trei foruri sînt bucuroase şi se fălesc doar cînd află de succesele ansamblului, dar în rest se descarcă de orice responsabilitate. Ciudată concepţie, orice s-ar spune!

Corespondent,
N. MARIN

Necesitatea unui curs de estetică la Facultatea de filologie

Studenţii Facultăţii de filologie au simţit de mult necesitatea unui curs de estetică şi au ridicat această chestiune în discuţie în diferite ocazii fără însă a ajunge la o rezolvare în sens pozitiv. În studiul limbii şi literaturii, estetica este o disciplină fără ajutorul căreia nu se pot elucida o seamă de probleme şi important e faptul că aceste probleme nu sînt dintre cele ce pot fi neglijate.

Astăzi cînd se duce o luptă aprigă împotriva dogmatismului trebuie să fie clar că nu se poate face nici cea mai simplă analiză literară fără ca cercetătorul să fie înarmat cu cunoaşterea noţiunilor esteticii, cu înţelegerea legilor artei, a corelaţiei dintre artă şi societate, cu înţelegerea interdependenţei dialectice dintre formă şi conţinut, a problemelor tipicului, a determinării rolului atît de însemnat pe care-l are personalitatea creatoare în elaborarea operei de artă etc.

Cu toate că în Facultatea de filologie sînt audiate cursuri de teoria literaturii, literatură romînă, literatură rusă şi sovietică, literatură de peste hotare, uneori studenţii sînt puşi în imposibilitatea de a argumenta temeinic valoarea unor lucrări. Fără discuţie, aceasta se datoreşte, printre altele, lipsei unui curs de estetică.

Fiecare cercetător, din orice domeniu de activitate, are la îndemînă anumite instrumente de lucru, unele generale, altele care ţin de specificul obiectului de studiu. Estetica e pentru cercetătorii din domeniul literaturii un astfel de instrument specific, fără de care nu se poate ajunge decît la asimilitarea trunchiată a problemelor ridicate de ştiinţa literaturii.

Iată de ce noi credem că este necesară introducerea la Facultatea de filologie a unui curs de estetică.

C-tin CLEMENTE,
student anul IV

F. MIHAILESCU,
student anul III
Facultatea de filologie
Bucureşti

Necesitatea unei mai atente *munci de educaţie*

Au trecut cîteva zile de la conferinţa de alegeri a comitetului U.T.M. de la Institutul politehnic din Timişoara şi studenţii continuă să comenteze rezultatele discuţiilor, caută să tragă concluzii în vederea activităţii viitoare a organizaţiei.

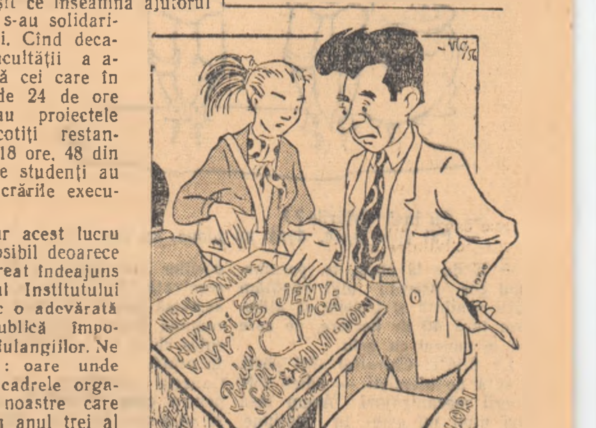
Aşa cum este şi normal, în centrul atenţiei conferinţei au stat problemele legate de pregătirea studenţilor. Activiştii organizaţiei din cadrul institutului au înţeles că educaţia prin muncă este factorul cel mai important în formarea unui specialist de tip nou. Rezultatele atenţiei acordate problemei învăţăturii au reieşit din asemenea date: a crescut numărul studenţilor care au obţinut calificative de bine şi foarte bine; la facultatea de chimie industrială numărul integraliştilor, în sesiunea din iunie 1956, este cu 12,4 la sută mai mare decît în sesiunea iunie 1955.

Raportul şi discuţiile n-au făcut decît să confirme un lucru care este cunoscut în Timişoara ca şi în alte centre universitare, privind buna activitate a cercurilor ştiinţifice studenţeşti de la Institutul politehnic. În cele 25 de cercuri ştiinţifice care au cuprins mai bine de 600 de membri au lucrat tineri entuziaşti ca Paul Marius, de la Facultatea de mecanică, care a adus o contribuţie originală la construirea unui motor cu explozie, ca studentul Dumitru Roşca, de la Facultatea de chimie industrială, care a contribuit la modernizarea unităţii nr. 4 a fabricii de cărămidă din Timişoara. Alţi studenţi ca Andrei Covacs, Radu Marincov, Octavian Filipescu şi alţii, au fost distinşi cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M., pentru activitatea lor în cadrul cercurilor ştiinţifice.

Toate acestea desigur nu pot ascunde unele lipsuri care mai persistă încă în acest domeniu de activitate. Am putea să cităm din darea de seamă şi discuţii unele date privind numărul încă scăzut de integralişti la unele facultăţi, lipsuri privind activitatea grupelor; sau cele care privesc conducerile facultăţilor, care n-au asigurat întotdeauna cursuri litografiate sau darea spre executare a proiectului, la Facultatea de construcţii înainte ca materia să fi fost predată etc., etc. Nu ne vom opri asupra acestor probleme ci asupra unei chestiuni care ni se pare mai semnificativă şi care dovedeşte în ultimă instanţă munca încă slabă de educaţie pe care a desfăşurat-o comitetul U.T.M.

Iată pe scurt faptul: la Facultatea de construcţii 56 de studenţi din anul 3 nu au vrut să predea proiectele la hidraulică, afirmînd că nu le-au putut încă executa. Acesta era adevărul? Nu. In realitate o serie de studenţi rămaşi cu mult în urmă, chiulangii, nu-şi terminaseră proiectele. Ceilalţi studenţi, înţelegînd greşit ce înseamnă ajutorul colegial, s-au solidarizat cu ei. Cînd decanatul facultăţii a anunţat că cei care în termen de 24 de ore nu predau proiectele sînt socotiţi restanţieri, în 18 ore, 48 din cei 56 de studenţi au depus lucrările executate.

Desigur acest lucru a fost posibil deoarece nu s-a creat îndeajuns în cadrul Institutului politehnic o adevărată opinie publică împotriva chiulangiilor. Ne întrebăm: oare unde au fost cadrele organizaţiei noastre care învaţă în anul trei al Facultăţii de construcţii? De ce oare nu au luat ele poziţie? Folosind mijloace potrivite, — ca discutarea în cadrul unor şedinţe a studenţilor chiulangii, publicarea de articole şi caricaturi la gazetele de perete, iar pe de altă parte evidenţierea şi popularizarea largă a studenţilor fruntaşi — se va reuşi să se înţeleagă solidaritatea studenţească în înaltul înţeles al acestui cuvînt.

— Unde stăm? Aici nu mai e loc!

Insemnări pe marginea conferinţei de alegeri U.T.M. la Institutul politehnic din Timişoara

S-ar mai putea adăuga la acestea unele fapte semnalate în cursul conferinţei privind lipsa de grijă faţă de bunul obştesc a unor studenţi, faţă de care delegaţii la conferinţă, din păcate, n-au luat atitudine critică.

O altă problemă deosebită este cea a organizării timpului liber al studenţilor. In această chestiune are o mare valoare numai o astfel de activitate care să atragă pe studenţi. In orice caz asemenea fapte ca cele petrecute la anul IV al Facultăţii de electrotehnică, cînd la o „revistă vorbită" nu au venit decît cîţiva studenţi cu toate că programul era bine întocmit, bazat pe contribuţia unor tovarăşi, cum sînt: inginerul şef de la „Energo-trust" tov. Baghiu, Paul Popescu, dirijorul Filarmonicii „Banatul" şi Cojereanu, jucător din echipa de fotbal „Ştiinţa"-Timişoara, nu trebuie să se mai repete.

Şi printre studenţii Institutului politehnic mai persistă ideea eronată că un tehnician trebuie să se limiteze la domeniul lui de specialitate. Desigur în primul rînd calificarea în domeniul respectiv de activitate, dar nu numai atît. Un intelectual trebuie să aibă un orizont larg. E trist faptul că din 2.000 de studenţi ai Institutului politehnic doar 15 sînt purtători ai insignei „Prieten al cărţii". Desigur că nu ne gîndim că doar aceşti cîţiva studenţi citesc cărţi în afara specialităţii lor, dar sîntem siguri că dacă comitetul U.T.M. ar fi dus o activitate mai susţinută în această direcţie nu s-ar mai fi întîmplat ca unii să citească maculatură apărută în colecţia de tristă memorie de 15 lei.

In aceste probleme nu măsurile administrative rezolvă problemele ci o intensă muncă de educaţie. In centrul atenţiei comitetului U.T.M. de la Institutul politehnic trebuie să stea grija pentru formarea unor specialişti cetăţeni, posedînd un larg bagaj de cunoştinţe politice şi culturale. Informările politice bine pregătite care pot da naştere la discuţii, întîlniri cu vechi comunişti, invitarea unor oameni de ştiinţă şi cultură pentru a vorbi studenţilor, răspîndirea presei, organizarea de reuniuni cu un program variat în care utilul şi plăcutul să se îmbine armonios, — iată numai cîteva mijloace pe care le poate folosi comitetul U.T.M. pentru educarea studenţilor. De asemenea nu trebuie neglijată activitatea sportivă.

In momentul actual sarcina de seamă a comitetului U.T.M. e să sprijine cu toate forţele alegerile pentru organele de conducere ale asociaţiilor studenţeşti contribuind astfel la traducerea în viaţă a uneia din sarcinile importante pe care le avem de îndeplinit.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Înţepăturile „Ariciului"

E recunoscută importanţa educativă a gazetelor satirice.

La Institutul agronomic din Bucureşti gazeta satirică — afişată în hol — atrage grupuri numeroase de studenţi. Aceştia urmăresc vădit amuzaţi caricaturile, epigramele, foiletoanele, — cele mai multe lucrate cu talent şi imaginaţie — încercînd un sentiment de satisfacţie atunci cînd critica ţinteşte sigur şi la concret.

Ultimul număr al gazetei îşi propune satirizarea unor racile împămîntenite printre unii studenţi şi cadre administrative: chiulul de la ore şi seminarii, lipsa de grijă pentru avutul obştesc, dezinteresul unor persoane din administraţie pentru asigurarea unei mese consistente şi preparată igienic pentru studenţi etc. Astfel, studentei Maria Georgescu din anul IV horticultură care absentează de la cursuri, redacţia „Ariciului" i-a dedicat o epigramă:

„E clar, n-ai nici un interes
Să te topeşti de oboseală
Şi aşa sînt sigur c-ai să ieşi
Un inginer de mîntuială..."

Redacţia foloseşte alături de caricatură, epigramă, foileton şi alte procedee pentru a înfiera — de pildă — atitudinea condamnabilă a unor oameni de la cantină care n-au grijă pentru respectarea cerinţelor elementare de igienă. Astfel, alături de un articol pe marginea „surprizelor" cărora le cad pradă cei ce iau masa la cantină este expus în original un obiect „tare" pe care bucătarul l-a „strecurat" în supă, evident pentru a încerca „spiritul de observaţie" al studenţilor.

Gazeta „Ariciul" mai cuprinde o caricatură înfăţişînd un grup de studenţi din anul I zootehnie cărora prin „grija" administraţiei li s-au creat cele mai „civilizate" condiţii de a lua notiţe ţinînd caietele pe... genunchi. Caricatura este însoţită de o scrisoare de mulţumire adresată administraţiei de către chiulangii acestui an pentru grija ce le-o poartă, cerînd crearea unor condiţii asemănătoare şi pentru anii viitori.

Dacă în ansamblul ei gazeta de perete „Ariciul" foloseşte forme atractive, vii, interesante pentru a înfiera neglijenţele şi superficialitatea în studiu a unor studenţi, se poate reproşa redactorilor o anumită tendinţă spre un umor abstract, lucrat în formule vagi, preţioase. Un model îl constituie — după părerea noastră — articolul „Model atomic" în care critica, justă ca intenţie, este diluată în formulări pretenţioase, neumoristice în ultimă instanţă.

I. MATEI

Cămin fruntaş

Iată aspectul exterior şi dintr-o cameră de la căminul de fete nr. 1 al Institutului agronomic din Bucureşti care deţine drapelul de cămin fruntaş. Foto: EUGEN CSIKOŞ

U M O R

În unele facultăţi există studenţi cu prea multe funcţii.

...şi deasupra tuturor e munca de învăţătură.

Desen de N. ARION

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Din experiența instructorilor raionali

Drumul unei hotărîri...

Voi încerca să arăt, pe scurt bineînțeles, cum a prins viață una din hotărîrile comitetului nostru raional în cîteva organizații de bază U.T.M. din sectorul de care răspund.

Mă refer la hotărîrea luată cu privire la pregătirea și organizarea deschiderii noului an de învățămînt politic, în care au fost prevăzute o serie de măsuri bune, a căror aplicare avea să ducă cu siguranță la îmbunătățirea reală a învățămîntului politic din raionul Oltenița.

Desigur că nu se putea da o singură „rețetă" pentru aplicarea acestei hotărîri în toate organizațiile de bază. In fiecare organizație U.T.M., ținînd seama de specificul ei, trebuiau cercetate temeinic condițiile existente, înainte de a trece la aplicarea în viață a măsurilor preconizate de hotărîre. Și nouă, instructorilor, ne-a revenit sarcina de a ajuta în mod practic comitetele organizațiilor U.T.M. în această privință.

In unele organizații de bază din sectorul Radovanu de care răspund, anul trecut au fost multe neajunsuri în desfășurarea învățămîntului politic al U.T.M. Multe comitete U.T.M. n-au prețuit îndeajuns rolul propagandistului în organizarea și desfășurarea lecțiilor, unele au manifestat lipsă de răspundere în alegerea propagandiștilor, în organizarea unui ajutor sistematic în munca lor. Așa au stat lucrurile de pildă și în organizația U.T.M. de la G.A.C. „Olga Bancic". Aici a muncit ca propagandistă utemista Eugenia Dobre, o tînără cu oarecare pregătire și cu interes pentru această muncă. Cu toate acestea cercul condus de ea a desfășurat o activitate slabă. Lecțiile predate, în majoritatea cazurilor, au fost neatractive, neinteresante, nelegate de viață, de sarcinile concrete ale organizației U.T.M. respective. Și disciplina a lăsat mult de dorit. Unii cursanți au avut o frecvență neregulată, alții au dat bir cu fugiții de la primele lecții. Din 14 utemiști înscriși la începutul anului, pînă la urmă n-au rămas nici jumătate. Așa cum s-a dovedit, vina pentru aceste lipsuri revenea și biroului organizației U.T.M. Fosta secretară, Ioana Terevlej, nu s-a ocupat de munca cercului. Ea a lăsat de cele mai multe ori pe propagandistă „să se descurce singură". Că Eugenia Dobre nu s-a putut descurca singură, s-a văzut mai tîrziu.

Odată ajuns în această gospodărie, am căutat să aflu adevăratele cauze care au slăbit anul trecut activitatea acestui cerc, dacă Eugenia Dobre mai putea munci ca propagandistă. Din discuțiile cu utemiștii, cu membrii biroului U.T.M. am mai aflat că propagandista nu a muncit bine și pentru că a fost mai tot timpul bolnavă. (Nici acum ea nu este complect sănătoasă). Mai putea fi realeasă acum ca propagandistă, deși în hotărîrea biroului raional s-a precizat foarte clar că trebuie să asigurăm o stabilitate a vechilor propagandiști? Desigur că nu. Anul acesta cercul din gospodărie este condus de tînăra învățătoare Safta Crîngașu, o utemistă bine pregătită, cu experiență pedagogică, cu dragoste pentru această muncă. Alături de ceilalți cursanți ai cercului au fost antrenați să învețe și Vasile Stanciu și Gheorghe Mușat, tineri colectiviști fruntași în gospodărie, dar care nu sînt încă membri ai organizației noastre.

Altfel se prezenta situația în întovărășirile agricole „Horia, Cloșca și Crișan", „Gheorghi Dimitrov" și „Alexandru Sahia" din comuna Radovanu. In niciuna din aceste întovărășiri nu se puteau forma cercuri politice, deoarece, în fiecare sînt utemiști și tineri puțini. Impreună cu membrii birourilor U.T.M ne-am gîndit că nu e rău să creăm un singur cerc care să cuprindă pe cei 18 utemiști și tineri care muncesc în aceste întovărășiri. Cunoscînd pregătirea politică și culturală a tinerilor, ținînd seama și de dorința lor, am creat un cerc politic „Să ne cunoaștem patria". Ca propagandistă a fost aleasă Ioana Ionete, o utemistă iubită și apropiată de tineri. Această tînără n-a mai fost niciodată propagandistă. Fata era emoționată numai cînd se gîndea la cercul pe care trebuie să-l conducă. Dar, ea n-a fost lăsată să se „descurce" singură. In rezolvarea problemelor pe care munca de propagandistă i le ridică în față, ea a fost ajutată și îndrumată. De un real ajutor în muncă i-a fost și seminarul propagandiștilor de pe lîngă comitetul raional la care a participat, precum și recenta instruire pentru pregătirea primei lecții.

...Intr-una din zile am trecut pe la sediul organizației U.T.M din comuna Radovanu. Acolo l-am găsit pe Marin Vulpe, secretarul organizației, împreună cu alți tineri. Aducînd vorba despre pregătirile pentru deschiderea noului an de învățămînt politic am aflat că sînt unii utemiști care au refuzat să se înscrie într-o formă de studiu deoarece, ziceau ei: „Nu ne atrag ședințele cercului". Ei făceau această afirmație bazați pe cunoașterea modului neatractiv și neinteresant de desfășurare a activității cercurilor în anul trecut. Tot atunci am aflat că peste cîteva zile urma să aibă loc în comună o adunare generală a organizației U.T.M. „Trebuie să folosesc acest prilej" — mi-am zis eu. Eram sigur că tinerilor nu li se vorbise pe înțeles despre programul bogat al cercului „Să ne cunoaștem patria", despre varietatea și atractivitatea acțiunilor ce pot fi întreprinse cu cursanții.

La acea adunare generală am participat și eu. La sfîrșitul ei am cerut utemiștilor permisiunea să le povestesc cîte ceva despre ceea ce s-ar putea realiza într-un cerc politic „Să ne cunoaștem patria", cu puțin spirit inventiv din partea propagandistului și, bineînțeles, cu sprijinul cursanților. Astfel le-am vorbit despre programul de studiu în care sînt prevăzute lecții, discuții, diverse acțiuni care au menirea de a cultiva în rîndurile tineretului dragostea față de patrie, față de muncă. Pe lîngă lecții le-am spus că vor putea organiza discuții asupra unor cărți de literatură cu subiecte din lupta și viața poporului, precum și învățarea unor cîntece iubite de ei. La sfîrșit le-am arătat că nimeni nu-i va opri, atunci cînd vor dori, să organizeze vizite la diferite muzee și expoziții, să vadă un film sau o piesă de teatru, fie la Oltenița, fie chiar la București. După adunare tinerii au făcut cerc în jurul meu. Cele aflate de la mine le trezise interesul. Care mai de care se grăbea să-mi pună întrebări în legătură cu activitatea cercului politic. Printre ei se găsea și Gheorghe Cimpoca și Ion Costescu și alții care se pronunțaseră „categoric" că nu se înscriu în învățămîntul politic. Astăzi acești tineri, și nu numai ei, sînt cursanți sîrguincioși ai cercului politic din comună.

Desigur că în aplicarea unei directive sau hotărîri, nouă, instructorilor, ni se cere să dăm dovadă de multă inițiativă, de spirit de răspundere, să organizăm un control sistematic asupra îndeplinirii lor, să ocolim pe cît posibil înțelegerea lor mecanică, să folosim cît mai multe forme și metode noi pentru aplicarea lor. In ultima vreme am căutat să țin mai mult seama de acest adevăr verificat în munca practică și rezultatele muncii mele au fost și ele mai bune.

Cred însă că n-ar fi rău, ci dimpotrivă ar fi foarte necesar ca biroul comitetului nostru raional să se preocupe mai atent de felul în care capătă viață unele directive și hotărîri luate. Afirm acest lucru deoarece și eu și alți instructori am simțit în munca noastră lipsa unui control sistematic din partea membrilor biroului raional, ca să nu mai vorbesc de lipsa de control a tovarășilor de la comitetul regional U.T.M. Ce-i drept, atunci cînd ne întoarcem la raion sîntem întrebați sau puși să prezentăm informări în legătură cu îndeplinirea unor hotărîri sau directive. Consider însă că membrii biroului raional ar face foarte bine dacă ar merge cît mai des posibil în organizațiile de bază pentru a controla în mod temeinic îndeplinirea unor hotărîri, așa cum și nouă ni se cere să procedăm. In felul acesta ne-ar putea ajuta și pe noi, instructorii, să desfășurăm pe teren o muncă creatoare, plină de inițiativă.

CONSTANTIN POPA
instructor al Comitetului raional U.T.M. Oltenița, regiunea București

Toamna n-a răpit nimic din frumusețile Borsecului. Un grup de tineri, aflați aici la odihnă au pornit într-o scurtă plimbare prin stațiune.

Foto: R. COSTIN

LUNA MARII PRIETENII

David Oistrah — proeminentă figură a artei muzicale contemporane

Garbis Avachian
profesor la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din București

După unsprezece ani de așteptare iubitorii de muzică au putut asculta și vedea din nou pe unul dintre cei mai străluciți și reprezentativi exponenți ai artei sovietice, pe marele violonist David Oistrah, în cele trei concerte pe care le-a dat la Ateneu.

In primul recital el ne-a desfășurat, prin cele patru sonate, o adevărată trecere prin istoria muzicii.

Sonata în sol minor, „Trilul Diavolului" de Tartini, este considerată ca una din lucrările cele mai de seamă din literatura viorii din perioada preclasică. In interpretarea lui Oistrah, cantilenele au fost redate cu o mare bogăție de culoare, părțile cu mișcare vie căpătind ritmica pregnantă necesară contrastului izbitor specific muzicii italiene din această epocă.

In sonata Nr. 1, în re major, de Beethoven, sobrietatea cu care a fost clădită interpretarea a fost izbitoare (sonata fiind considerată ca o lucrare clasică), spre deosebire de cele patru părți ale sonatei în re minor de Brahms, unde Oistrah a redat romantismul plin de avînt al lucrării.

Sonata Nr. 1 în fa minor de Prokofiev, dedicată lui David Oistrah, a constituit punctul central al programului. In ea, o spune însuși interpretul, prind viață tablouri din trecutul țării compozitorului, din soarta poporului său. Acestui conținut violonistul i-a dat acea tălmăcire care să atingă măiestria dovedită de compozitor în realizarea ideii și frumusețea imaginilor muzicale. Partea I-a, Andante asai, este covîrșitoare. Oistrah a redat cu un profund caracter nostalgic expunerea primei teme construită pe o melodie populară, păstrînd același caracter și intensificîndu-l cînd tema trece la pian și vioara face în surdină gamele atît de prețuite de Prokofiev. Interpretul a scos cu o zguduitoare forță expresivă contrastul părții a doua „Allegro brusco" bazat pe un ritm obsedant. Muzica specifică lui Prokofiev din Andante a fost deosebit de expresivă. Finale-allegro, bazat pe două teme contrastante, a fost interpretat cu o mare forță sugestivă, părțile lirice încununînd prin expresia lor emoțională această ultimă parte a sonatei.

Al doilea recital a avut în program din nou o sonată preclasică. De data aceasta a unui francez, Leclair. Această sonată a fost redată spumos, spontan, cu multă tinerețe.

Punctul central al programului, de astă dată a cuprins două lucrări moderne: Sonata nr. 2 în re major de Prokofiev și sonata de Szymanovsky. Sonata nr 2 de Prokofiev este o valoroasă lucrare, tot în patru părți, ca și prima sonată. *„Lumea imaginilor cuprinse în ea este mai puțin însemnată, proporțiile ei sînt mai modeste"* după chiar expresia lui Oistrah.

Aceste sonate au fost interpretate cu un bogat suflu artistic, dezvoltat și susținut de temperamentul prodigios al interpretului; abundența și diversitatea mijloacelor tehnice și expresive ale interpretului au stat la baza acestui nivel înalt. Ultimele două piese din program — Ysaye: „Poemul extazului" și Saint-Säens-Ysaye: „Studiu în formă de vals" — au vădit din plin impresionantele calități violonistice ale lui Oistrah.

In amîndouă recitalele, partea pianului, atît de importantă, a fost susținută cu o deosebită artă de V. E. Iampolski, acompaniatorul obișnuit al artistului.

In 13 octombrie am ascultat Concertul în la major de Mozart și Concertul în re major de Brahms cu acompaniamentul orchestrei Radio. Maestrul C. Silvestri a susținut cu cunoscuta lui muzicalitate și pricepere acompaniamentul orchestral.

Aceste capodopere ale literatu-

rii viorii au fost tălmăcite de artiști cu o adîncă cunoștință a stilului. Concertul de Brahms, prin construcția monumentală a interpretării, adîncimea și pregnanța redării conținutului emoțional, a atins o culme a artei violonistice.

Succesul în lumea întreagă al marelui violonist sovietic ne-a făcut să gîndim asupra formării lui ca artist, să tragem folositoare concluzii. De la început, David Oistrah a fost îndrumat spre o severă disciplină a gîndirii și a muncii violonistice. Această serioasă înțelegere a procesului de însușire a deprinderii cîntatului la vioară cu totul necesară în munca violonistului, el o datorează bogatelor lui însușiri psihice și fizice, și maestrului său Stolearsky.

In Conservatorul din Odesa el se formează pe baza unei munci asidue și inteligente la vioară, lărgindu-și orizontul cu ajutorul muzicii de cameră. La vîrsta de 18 ani, cînd absolvă Conservatorul, David Oistrah e pătruns de ideea că acum începe o muncă de desăvîrșire a personalității lui artistice; de asemenea, el știe că aceasta nu se poate face decît printr-o perseverență de zi cu zi, fără scăderi de efort. Discernămîntul lui îl ghidează mereu pentru a putea controla obiectiv propria lui creație, astfel putînd înlătura defectele și îmbogăți calitățile cîntecului lui, urmărind o țintă înaltă.

Modestia și inteligența atît de caracteristică marilor personalități au făcut ca să șlefuiască cu răbdare și dîrzenie meșteșugul artei lui, neîmbătîndu-se de succesele de moment. Firea lui deschisă și dragostea lui pentru progres au făcut ca sfaturile profesorilor muzicieni să aibă rezonanță deplină în el înrîurindu-i orientarea. Viața muzicală a Moscovei a contribuit de asemenea la desăvîrșirea acestui mare violonist. Un artist, în înțelesul propriu al cuvîntului, nu se formează numai prin darurile naturale cu care e înzestrat, ci aceste calități se cer cultivate și ridicate la un înalt nivel. La aceasta concură toată viața din jur. Prin marea sa sensibilitate un artist funcționează ca un rezonator extrem de fin care selecționează și amplifică din lumea înconjurătoare acele elemente pe care afinitățile lui elective le prelucrează creator.

Din 1930 începe ascensiunea lui David Oistrah, el obținînd locul întîi la concursurile din țară; mai tîrziu succesul lui răsunător la concursurile de peste hotare a însemnat o nouă confirmare a artei interpretative sovietice.

In 1934 e numit profesor la Conservatorul din Moscova, unde calitățile lui îl impun ca pedagog. Aci îl găsim și azi muncind la ridicarea tinerelor talente, „schimbul de onoare de mîine", cum îi place lui să spună.

Bazîndu-se pe conținutul compoziției totul la el devine viu, purtînd în același timp adînc egida personalității interpretului. Acest mare violonist, prin însușiri personale și formație, e o fire deschisă și curajoasă. In articolele sale din „Sovietskaia muzika", Oistrah ia poziție netă împotriva promovării unor compoziții cu un fond mediocru și împotriva neglijării altora de valoare. El iubește muzica țării lui, muncește intens pentru a o face cunoscută.

David Oistrah nu se mulțumește cu un repertoriu limitat ci își pune mereu marea lui capacitate în slujba introducerii în mase a creației sovietice. Marea majoritate a concertelor de vioară sovietice s-au bucurat de prime audiții date de el. Pentru compozitori o interpretare a lui Oistrah e o consacrare, pentru auditori o încîntare.

Revenirea lui la noi în țară constituie o sărbătoare muzicală, îndemn și exemplu în muncă.

Oaspeții sovietici în vizită la Cluj și Tg. Mureș

Delegația oamenilor de știință și cultură din U.R.S.S., condusă de V. N. Stoletov, locțiitor al ministrului Invățămîntului Superior din Uniunea Sovietică, care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice și-a continuat miercuri vizita la Cluj. Oaspeții sovietici sînt însoțiți de tov. Ion Moraru, secretar adjunct al A.R.L.U.S.-ului, precum și de I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Dimineața, delegația a făcut o vizită la Comitetul regional al P.M.R., unde a avut o întrevedere cu membrii Biroului comitetului regional de partid.

Apoi, delegația sovietică a depus flori la cimitirul Eroilor romîni, căzuți în războiul împotriva fascismului.

La ora 10, delegația sovietică a părăsit Clujul, îndreptîndu-se spre Tg. Mureș. Pe parcursul drumului și la sosirea în cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare oaspeții sovietici au fost viu aclamați de populație.

La Tg. Mureș, primirea făcută delegației sovietice, a fost dintre cele mai călduroase. Pe străzile orașului oamenii muncii romîni și maghiari, tineri, pionieri, au întîmpinat pe solii marelui popor sovietic cu flori și drapele, ovaționîndu-i puternic.

Membrii delegației sovietice au depus apoi coroane de flori la cimitirul Eroilor Sovietici.

In cursul dimineții oaspeții au vizitat Biblioteca documentară „Teleki", liceul „Iosif Ranghet" și Palatul cultural.

După amiază, membrii delegației sovietice au participat la întîlniri cu oamenii muncii din localitate.

A. P. Maresiev s-a întîlnit la clubul „Ciocanul" cu tineri muncitori, studenți și elevi din localitate.

La Liceul de fete nr. 4 cu limba de predare maghiară E. K. Osipova, și G. Z. Ioanisian au avut o întîlnire cu directorii de școli din oraș, cu cadrele didactice ale liceului și cu membrii unor comitete de părinți.

Regizorul A. M. Room, s-a întîlnit la Institutul de teatru „Szentgyorgy Istvan" cu profesori, studenți ai institutului și cu actori ai Teatrului Secuiesc de Stat.

Scriitorul I. L. Andronikov a participat la o seară literară organizată la Liceul „Iosif Ranghet" cu concursul actorilor Teatrului Secuiesc de Stat și al studenților Institutului de artă teatrală.

(Agerpres)

O seară literară

In cadrul manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, miercuri a avut loc la Casa prieteniei romîno-sovietice o seară literară cu tema: „Intîlnire cu V. Maiakovski", organizată de Casa prieteniei romîno-sovietice și Teatrul Municipal.

Poetul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat a vorbit despre opera marelui scriitor sovietic.

Au citit fragmente din opera lui V. Maiakovski, Beate Fredanov, artistă emerită a R.P.R., Septimiu Sever și Fory Etterle, laureați ai Premiului de Stat, Clody Bertola, Ion Manta, Ana Negreanu, Chiriță Misail și Gh. Ghițulescu.

In încheiere a rulat filmul documentar „V. Maiakovski", o producție a studiourilor sovietice.

„Spartachiada tinerelor fete"

★ O interesantă inițiativă ★ 500 fete în întreceri ★ Rezultate promițătoare ★ Romînce, germane, maghiare, — împreună

SIGHIȘOARA (de la corespondentul nostru).

Sîmbătă și duminică, iubitorii de sport din Sighișoara au putut urmări rezultatele unor întreceri interesante. De data aceasta, pe bazele sportive din oraș au evoluat sute de tinere fete, de la oraș și sat participante la Spartachiada fetelor.

Care este pe scurt istoricul acestei competiții?

In ultimul timp s-a ajuns la concluzia că sportul nu este suficient de dezvoltat în rîndul fetelor — atît de la oraș cît și de la sat — puține din ele pregătindu-se să treacă normele complexului G.M.A.

De aci s-a născut ideea organizării unei Spartachiade a fetelor — îmi spunea tov. Aurel Suciu, șeful secției de propagandă a comitetului raional U.T.M. președintele comisiei de organizare.

Organizatorii, comitetul raional U.T.M., C.C.F.S. raional, consiliul raional al asociației „Recolta", sprijiniți de sfatul popular raional au reușit să asigure „Spartachiadei fetelor" o bună desfășurare.

Sînt demne de amintit doar cîteva măsuri organizatorice care s-au luat din timp. In urma muncii de propagandă desfășurată de comisia organizatorică, timp de mai bine de o lună, în satele raionului au avut loc concursuri de selecție pentru desemnarea tinerelor fete care urmau să participe la faza raională a spartachiadei.

Incă din prima fază a competiției s-a dovedit că tinerele fete vor să participe la întreceri în număr cît mai mare. La Dumbră-

Se dă plecarea la una din seriile probei de 60 m. plat, categoria II-a.

veni, de exemplu, au participat la întrecerile de volei și handbal un număr de 12 echipe. Pe lîngă aceste discipline, la atletism și șah au fost desemnate aproape o sută de tinere. Comunele Hundorf, Laslea și altele au format echipe care să le reprezinte la Sighișoara în diferite întreceri pe discipline. Dar să revenim pe stadionul „1 Mai" din Sighișoara, unde s-a desfășurat deschiderea festivă a fazei raionale a Spartachiadei fetelor. Spectatorii, numeroși tineri și tinere vin continuu să ocupe loc în tribună. Cunoscuta fanfară a elevilor de la școala medie germană din Sighișoara intonează marșuri sportive.

In cîteva clipe, pe pista de atletism a stadionului își fac apariția coloanele de tinere, care trec prin fața tribunei. Multe din ele sînt îmbrăcate în costume naționale romînești, maghiare, și săsești.

Pe cele două terenuri au loc primele întîlniri la handbal și handbal redus. Un amănunt interesant este că la spartachiadă participă peste 500 tinere fete.

Lîngă vestiare, în mijlocul a numeroși participanți le-am întîlnit pe Florentina Ștefănescu, Margareta Costea și Liliana Chierdevară. Din discuții am aflat că fac parte din echipa de handbal a Școlii medii mixte nr. 2 din oraș și că ele participă pentru prima dată la un concurs sportiv.

Primele meciuri au dat întrecerilor un caracter vioi. Cel mai mare număr de spectatori s-au adunat în jurul terenului de handbal redus, unde are loc un meci între echipele școlilor elementare romîne și maghiare din oraș. Ele sînt viu aplaudate. Intîlnirea a luat sfîrșit cu scorul de 2—1, în favoarea școlii elementare romîne.

In acest timp, pe celălalt teren, joacă echipele Școlii medii germane și a Școlii profesionale de fete din Sighișoara.

Tot în prima zi de întreceri, sala „Progresul" a găzduit întrecerile la șah, iar pe terenul „Locomotiva" au avut loc întrecerile la volei.

In întrecere, lupta pentru întîietate s-a dat între tinere fete din școlile profesionale și numeroase tinere fete de la sate. Dintre fetele de la sate s-au evidențiat următoarele tinere: Margareta Rempelt, de la G.A.S. Laslea, care a cîștigat proba de aruncarea greutății, Ecaterina Gunesch de la același G.A.S. care a participat la proba de săritură în lungime (3,65 metri). La atletism, categoria II-a, proba de 60 metri plat a fost cîștigată de Eugenia Moga de la Dumbrăveni.

Iată cîteva rezultate tehnice: Atletism categoria I-a: înălțime *Monica Jinga — 1,25 m*; lungime *Lucia Moldoveanu—4,24 m.*; greutate *Margareta Rempelt — 8 m.*; 100 m. plat, *Gherghina Cimpoiu 14,8 sec.*; 400 m plat *Elisabeta Iakobi — 1'14"*; 800 m. plat, *Ana Moldovan — 2'59" 1/10.*

La volei, *titlul de campion al Spartachiadei fetelor a fost cîștigat de echipa „Progresul" Sighișoara, iar* la handbal *a ieșit învingătoare echipa școlii medii germane. Intrecerea de șah a cîștigat-o Lenuța Aurica de la școala profesională de fete.*

Se pune o întrebare: în care raion sau regiune din țară va fi urmată, în viitor, inițiativa tovarășilor de la Comitetul raional U.T.M. Sighișoara?

Comitetul raional U.T.M. Sighișoara va trebui să organizeze și în anii viitori „Spartachiada fetelor", iar comitetul regional U.T.M. Stalin să extindă experiența tovarășilor de la Sighișoara și în celelalte raioane ale regiunii Stalin.

Pînă atunci urăm participantelor la „Spartachiada fetelor" *succese în activitatea sportivă viitoare.*

La jumătatea drumului...

Trebuie să încep prin a reaminti că în luna aprilie a acestui an o veste a făcut ocolul întregii țări: în raionul Negru Vodă din regiunea Constanța s-a terminat, în linii mari, cooperativizarea agriculturii prin atragerea tuturor familiilor de țărani muncitori în întovărășiri și gospodării agricole colective. Succesul acesta, deosebit de important în lupta noastră pentru transformarea socialistă a agriculturii, a fost subliniat atunci în presă de sumedenie de articole care analizau cauzele și factorii care l-au determinat. In lunile care au urmat, s-au organizat schimburi de experiență cu ocazia cărora, datorită interesului manifestat de specialiștii în agricultură, de activiștii din țară, s-au discutat lucrurile în cele mai mici amănunte. Nu de mult, ziarul nostru a publicat convorbirea unui redactor cu primul secretar al comitetului raional U.T.M. Acesta a scos în relief aportul adus de utemiști, de organizațiile de bază U.T.M., de activiștii comitetului raional U.T.M. Negru Vodă la obținerea succesului amintit. Parcurgînd răspunsurile date de tovarășul Constantin Nicolae, primul secretar al comitetului raional U.T.M., am fost izbit însă de timpul la care se vorbește: „noi am instruit activiștii", „organizațiile de bază U.T.M. au făcut". Despre munca politică dusă de organizațiile U.T.M. pentru transformarea socialistă a raionului se vorbește ca de un lucru petrecut de mult și asupra căruia prezentul nu mai are nimic de adăugat.

Metodele de muncă și experiența organizațiilor U.T.M. prezentate în convorbire ne-au trezit interes spre a analiza mai temeinic experiența dobîndită, spre a o transmite și altor organizații. Din primul moment însă cînd am cerut informații în legătură cu locul, cu comuna, satul, organizația de bază U.T.M. care a organizat recent o vizită cu tinerii la o gospodărie colectivă fruntașă, o organizație care a ținut recent o seară de întrebări și răspunsuri, o discuție asupra statutului gospodăriei colective, locul unde poate fi găsită o echipă de tineri agitatori care au lămurit în luna trecută cîteva familii pentru a intra în gospodăria agricolă colectivă, am primit din partea tov. Constantin Nicolae, un răspuns care ne-a întregit bănuielile.

— Păi cum să-ți spun eu — a început să-mi explice primul secretar — recent nu s-a făcut așa ceva. Toate astea s-au făcut în primăvară, cînd duceam munca pentru cooperativizarea în masă a raionului.

— In această perioadă s-au schimbat metodele de muncă ale organizațiilor U.T.M. pentru atragerea de noi familii în gospodăriile agricole colective?

— O, nu! In această perioadă ne-am ocupat de alte sarcini importante și mai urgente.

Fără îndoială că munca comitetului raional U.T.M. Negru Vodă este lăudabilă. Așa cum a stabilit recenta plenară a comitetului regional U.T.M. Constanța, raionul Negru Vodă a fost cel dintîi la strîngerea spicelor, la ajutorarea bătrînilor, la strîngerea fierului vechi, la antrenarea tineretului pentru terminarea mai grabnică a muncilor de recoltare. Pentru aceasta, comitetul raional U.T.M. Negru Vodă a fost distins cu drapelul de fruntaș, primind totodată și frumoase premii. Se pune însă întrebarea: De ce nu și-a adus aceeași contribuție prin organizațiile U.T.M. la munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii? Această sarcină nu e importantă și de prim ordin? Membrii biroului comitetului raional U.T.M. Negru Vodă nu afirmă așa ceva, dar spun totuși că sarcinile campaniei agricole au fost și sînt mai urgente. Intr-adevăr, activiștii comitetului raional — de la membrii biroului pînă la ultimul instructor — au avut și au sumedenie de sarcini ce trebuiau și trebuie grabnic rezolvate. Dar împotriva indicațiilor date de Comitetul Central al partidului, el separă în mod greșit munca din campaniile agricole, munca pentru creșterea producției la hectar, de munca pentru atragerea cît mai multor familii în forma superioară de cooperativizare a agriculturii, gospodăria agricolă colectivă. Cum altfel poate fi explicat faptul că după avîntul chiar nemaiîntîlnit din primele luni ale anului, vreme de 6 luni — de la 1 aprilie la 1 octombrie — în gospodăriile colective din tot raionul au fost atrase doar 308 familii, cifră ce reprezintă un singur procent din numărul total al gospodăriilor țărănești? Sînt organizații de bază U.T.M. ca cele din gospodăriile colective din Fîntîna Mare, Dulcești, Hagieni și altele care, sub conducerea organizațiilor de partid, au adus în lunile august și septembrie o contribuție serioasă la primirea de noi membri. Aceste gospodării au primit între 8 și 25 familii fiecare. Totodată însă, în raionul Negru Vodă continuă să existe gospodării colective ca cele din comunele 23 August, Techirghiol, Mangalia, Olteni, Negrești, Tătaru care, începînd din luna mai, n-au primit nici o nouă familie.

Incercarea de justificare a unor membri din biroul raional U.T.M. în frunte cu primul secretar, Constantin Nicolae că după încheierea campaniei de primăvară nu era posibilă atragerea de noi familii în gospodăriile colective pe motiv că întovărășiții și-au semănat tarlaua, nu corespunde realității. Chiar dacă omul a semănat în întovărășire, în satele raionului sînt doar două perimetre: cel al întovărășirii și cel al gospodăriei colective. Perimetrele sînt vecine; prin urmare, cu fiecare nouă familie atrasă în gospodăria colectivă, perimetrul acesteia urma să se mărească, iar cel al întovărășirii să se micșoreze prin cedarea de la periferia lui a suprafeței însămînțate de fostul întovărășit. Operația aceasta nu era de loc grea și nici complicată.

Se poate afirma că comitetul raional U.T.M.-Negru Vodă a pierdut mult, chiar foarte mult, călăuzindu-se după astfel de idei. In afară de faptul că nu a știut să se folosească de avîntul puternic, sănătos, creat în primăvară, el nu a știut să folosească prilejuri importante — munca la arii, vizite cu prilejul împărțirii avansului în gospodăriile colective — spre a-și aduce contribuția sa la munca de popularizare a superiorității și marilor avantaje ale gospodăriei colective. De la începutul lui aprilie, cînd se dădea bătălia pentru atragerea ultimelor familii în întovărășirile agricole, nici în plenarele comitetului raional U.T.M. și nici măcar în ședințele biroului nu a fost analizată contribuția organizațiilor U.T.M. pentru cooperativizare. Autoliniștirea, ideea că de acum lucrurile pot merge de la sine — chiar dacă nu mărturisită — a fost împărtășită nu numai de activiștii și membrii comitetului raional U.T.M. Negru Vodă, dar chiar și de comitetul regional UTM Constanța. Acestora le-a fost mai ușor să continuie a lăuda un succes obținut, cu toate că el se învechea, decît să desfășoare o muncă serioasă de control și de îndrumare eficace a acestui comitet raional. Acum, cînd adevărata situație de la Negru Vodă a început să devină cunoscută multora, Pop Ion, unul din secretarii comitetului regional U.T.M. Constanța spune și el:

— Da, merge cam prost, trebuie să analizăm situația de acolo.

Socotim și noi că măcar acum, cînd „merge cam prost", trebuie să se analizeze cu simț de răspundere munca comitetului raional U.T.M. Negru Vodă și să se dea îndrumări precise, izvorîte și din experiența altor raioane, ca Adamclisi și Hîrșova, care își aduc mai bine contribuția la ora actuală în munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii. Lucrul acesta se impune de urgență, întrucît se poate întîmpla (ultima instruire a activului raional U.T.M. Negru Vodă ne-o dovedește) ca printre sarcinile de deschidere a anului de învățămînt politic, de primire de noi membri, de strîngerea cotizațiilor, și altele, să se piardă și prilejul foarte important al actualei campanii agricole pentru atragerea unui număr însemnat de familii în gospodăriile colective.

ION ȘERBU

Declarația lui P. G. Moskatov,
conducătorul grupului de vechi militanți ai P.C.U.S., care a vizitat țara noastră

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 8 și 16 octombrie a vizitat Romînia, la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, un grup de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov. Membrii grupului au vizitat o serie de întreprinderi și de instituții culturale, s-au întîlnit cu reprezentanți ai muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, cu vechi militanți ai Partidului Muncitoresc Romîn și cu reprezentanți ai tineretului.

Inaintea plecării spre patrie P. G. Moskatov, conducătorul grupului, a declarat următoarele într-o convorbire cu corespondentul agenției TASS:

In timpul scurtei noastre șederi în Republica Populară Romînă, ne-am convins personal de faptul că și în această țară prietenă nouă, a învins cauza marelui Lenin. Infăptuind ideile leninismului, poporul romîn, condus de gloriosul său partid muncitoresc a obținut în anii puterii populare succese mari în dezvoltarea economiei și culturii. Insuflețiți de hotărîrile celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, care a trasat programul măreț al construirii continue a socialismului în republică, oamenii muncii de la orașe și sate obțin succese noi în dezvoltarea industriei și agriculturii, în ridicarea necontenită a bunăstării și nivelului cultural al poporului.

Se știe că recent Romînia era o țară înapoiată semicolonială, pe care o jefuiau marii capitaliști străini. 99 la sută din utilajul pentru întreprinderi era importat din străinătate. In prezent Romînia s-a transformat într-o țară industrial-agrară. Ea are industrie grea proprie și a creat o industrie constructoare de mașini proprie. De aceasta ne-am convins concret cu prilejul vizitării uzinei de tractoare și uzinei de automobile din Orașul Stalin. Astăzi Romînia își asigură aproape în întregime nevoile de utilaj petrolifer, minier și de construcții, fabrică o serie de mașini, unelte complexe și peste 90 la sută din utilajul necesar agriculturii, industriei ușoare și alimentare.

Vizitînd fabrici și uzine, am cunoscut acolo nu numai vechi cadre de muncitori, ci și numeroși reprezentanți ai tineretului. Unii dintre aceștia sînt conducători de întreprinderi, alții — ingineri și tehnicieni, alții — maiștri și brigadieri. Acesta este un mare și glorios detașament al intelectualității tehnice, crescută și educată de partid în timpul orînduirii democrat populare care este devotat acestei orînduiri și poporului său.

O dovadă a atenției pe care o acordă Partidul Muncitoresc Romîn problemelor ridicării nivelului de viață al poporului este fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, pe care am avut de asemenea prilejul s-o vizităm. Aceasta este cea mai mare și modernă întreprindere de confecții din țară. Ea asigură aproape în întregime populația cu confecții. Este cazul să subliniez că această fabrică a fost construită într-un timp record în locul atelierelor semimeșteșugărești de confecții, de către tineri și tinere, care au răspuns cu căldură la chemarea Partidului lor scump. Mulți dintre aceștia, calificîndu-se în muncă lucrează în prezent la această fabrică.

Ar fi, bine înțeles, greșit să se creadă că procesul industrializării socialiste în Romînia se desfășoară ușor și lin. Ca orice operă nouă și mare, ea comportă anumite greutăți. Am văzut, de pildă, și despre aceasta ne-au vorbit înșiși tovarășii romîni că la unele întreprinderi încă nu este folosită în întregime capacitatea de producție a utilajului, uneori se acordă insuficientă atenție problemelor mecanizării și automatizării producției. Dar toate acestea firește, sînt greutățile creșterii. Prietenii romîni, cunoscînd bine aceste lipsuri, iau măsuri pentru lichidarea lor.

Am constatat personal, a continuat P. G. Moskatov, gradul de înflorire pe care l-au atins în Romînia, știința, cultura și arta, care au devenit un bun al maselor largi de oameni ai muncii de [illegible] talentele noile forțe creatoare.

Delegația noastră constată cu o deosebită bucurie că în Republica Populară Romînă a fost creată și se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care constituie temelia de nezdruncinat a orînduirii democrat-populare. Satele primesc un număr tot mai mare de tractoare, mașini agricole, mărfuri industriale.

In Romînia populară copiii sînt înconjurați de o atenție și grijă paternă. Am fost oaspeții tinerilor locuitori ai capitalei romîne — la Palatul Pionierilor care își are sediul într-unul din fostele Palate regale. A fost o întîlnire emoționantă și cordială între membrii grupului nostru care au trecut prin multe privațiuni și greutăți în viața lor și tinerii vlăstari încălziți de razele soarelui strălucitor și înconjurați de grija pe care le-o acordă patria. Rîsul vesel al copiilor, ochii lor strălucitori ne-au făcut să ne bată inima mai tare. Și cum să nu te bucuri cînd vezi o generație sănătoasă și plină de viață, căreia îi este sortit să realizeze visul cel mai scump al omenirii — construirea edificiului luminos al comunismului.

In continuare P. G. Moskatov a subliniat că Partidul Muncitoresc Romîn acordă o deosebită atenție pregătirii și educării cadrelor de partid și de stat.

Ne aflam în Romînia cînd în ajunul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții socialiste din Octombrie a început în întreaga țară tradiționala lună a prieteniei romîno-sovietice. Am asistat la numeroase manifestări cu adevărat impresionante prin care poporul romîn își manifestă dragostea și recunoștința fierbinte față de popoarele Uniunii Sovietice, hotărîrea sa de a întări neîncetat prietenia, alianța și colaborarea frățească cu U.R.S.S. Prietenia dintre popoarele noastre își are rădăcinile într-un trecut îndepărtat. In condițiile orînduirii democrat-populare din Romînia, desfășoară nut nou și s-a transformat într-o forță puternică și invincibilă.

Asociația Romînă pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.) una din organizațiile de masă cele mai populare din Romînia, desfășoară o vastă activitate pentru întărirea acestei prietenii.

Pretutindeni unde am fost și cu oricine ne-am întîlnit și am stat de vorbă, a spus în încheiere P. G. Moskatov, am fost primiți ca oaspeți dragi. Aceasta, considerăm că este expresia încrederii și a dragostei nețărmurite față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, față de Comitetul său Central, față de partidul marelui Lenin, în timpul vieții căruia și sub conducerea căruia am avut fericirea să luptăm împotriva asupririi și exploatării, pentru o viață socialistă nouă, liberă.

Inainte de a pleca spre patrie ne-am întîlnit cu membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și cu un grup de vechi militanți ai partidului — foști ilegaliști. Această întîlnire între activiștii celor două partide frățești s-a desfășurat într-o atmosferă excepțional de caldă și cordială. Tovarășii romîni au subliniat că vizita în țara lor a grupului de vechi militanți ai P.C.U.S. va contribui fără îndoială la întărirea și mai mare a legăturilor dintre partidele noastre. Am adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn o scrisoare în care am exprimat calde mulțumiri Partidului Muncitoresc Romîn și tuturor oamenilor muncii romîni pentru cordialitatea cu care a fost primită delegația noastră în Republica Populară Romînă frățească.

Evenimentele zilei

Incheierea discuțiilor în Consiliul de Securitate asupra problemei Canalului de Suez preocupă încă în mare măsură diferitele cercuri politice și presa din întreaga lume.

In majoritatea lor, observatorii străini, acei oameni politici și comentatori care sînt lucizi, apreciază ca pozitivă hotărîrea Consiliului de Securitate în problema Suezului.

Nu mai puțin adevărat e însă că o parte a presei din Anglia, Franța, S.U.A. ca și cercuri politice influente din aceste țări se cramponează în fel și chip de falimentara politică „de pe poziții de forță". In presa americană, ca și în cea din alte țări din occident, apar astfel diverse știri care vorbesc despre noi planuri pentru exercitarea de presiuni asupra Egiptului. Corespondentul ziarului „New York Times", Hamilton, publică de pildă o informație care face aluzie fățișă la folosirea forței împotriva Egiptului. Merită de asemenea atenție pe această linie comunicatul final asupra recentelor tratative franco-britanice. Participanții la aceste tratative au declarat că, deși recunosc cele șase principii adoptate de Consiliul de Securitate, în ce privește transpunerea acestora în practică, „au hotărît să se călăuzească după prevederile celei de a doua părți a rezoluției", cu alte cuvinte după acea parte a rezoluției care a fost respinsă de Consiliul de Securitate.

O idee își face însă loc din ce în ce mai mult. Este ideea că primul pas (hotărîrea Consiliului de Securitate) s-a făcut în direcția rezolvării pe cale pașnică a așa numitei „crize a Suezului", că acest pas e pozitiv, și, ceea ce e mai important, el trebuie consolidat prin continuarea de tratative pașnice.

După cum s-a anunțat deja în ziarele de ieri, ca urmare a creșterii nepopularității politicii de remilitarizare a guvernului de la Bonn, Theodor Blank și alți miniștri vest-germani au fost înlocuiți.

In cursul zilei de ieri ne-au sosit noi știri în legătură cu această chestiune. Răsfoindu-le se poate pătrunde mai în adîncul evenimentelor din această parte a Germaniei. Ziarul „Westfaelische Rundschau" publică, de pildă, sub titlul „Regimul cancelarului în agonie", un articol în care subliniază că în haosul creat în rîndurile coaliției și guvernului de la Bonn, „nimeni nu mai știe ce vrea și ce face celălalt".

„Fiecare, scrie în încheiere „Westfaelische Rundschau", o știe astăzi în Germania și criticii străini o confirmă: concepția politică a cancelarului a dat faliment. Planurile sale europene a trebuit să le înmormînteze. Politica sa militară s-a dovedit a fi un eșec. De unificare sîntem mai departe ca oricînd. Cancelarul și partidul său și-au trăit traiul. Acest fapt nu mai poate fi schimbat prin aceea că se încearcă să se înlocuiască un ministru sau altul"...

Aprecieri realiste nu instigări la forță

„Regimul cancelarului în agonie"

Cu privire la ajutorul american pentru Iugoslavia

Acum iată două știri din Moscova.

Este vorba mai întîi despre continuarea tratativelor japonezo-sovietice. Ieri, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au avut o convorbire cu premierul Ițiro Hatoiama și Ițiro Kono, ministrul Agriculturii și Silviculturii. Agenția TASS precizează că în cadrul acestor convorbiri au fost abordate probleme legate de tratativele cu privire la restabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și Japonia. N. S. Hrușciov a avut tot ieri o nouă convorbire cu Ițiro Kono.

La invitația guvernului sovietic, Saradar Muhamed Daud, primul ministru al Afganistanului, a sosit ieri la Moscova. El a fost întîmpinat pe aeroportul central din Moscova de N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian etc.

La închiderea ediției, ne-a sosit o știre din Belgrad care ne relatează că la 17 octombrie B. Drașkovici, șeful serviciului de presă și informații al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei, a făcut o declarație reprezentanților presei străine și iugoslave în problema acordării de ajutor economic acestei țări de către S.U.A.

El a arătat printre altele că sînt apreciate străduințele președintelui Eisenhower de a continua acordarea de ajutor Iugoslaviei. Totodată însă, nu este clar de ce au fost necesare formulări dintre care unele chiar inacceptabile. (Este vorba de mesajul adresat de Eisenhower Congresului S.U.A. cu privire la această problemă).

„In mesaj se arată că ajutorul este acordat pentru asigurarea independenței Iugoslaviei. Noi considerăm că nu există nici o primejdie pentru independența Iugoslaviei din partea Uniunii Sovietice. Noi continuăm în mod consecvent să rămînem credincioși politicii noastre externe".

Ajutorul pe care îl primea pînă în prezent Iugoslavia — a spus el în continuare — a fost de mare preț pentru noi și sîntem recunoscători pentru acest ajutor. Am făcut adesea declarații în acest sens subliniind că ajutorul ni s-a acordat fără condiții politice.

Dar, ținînd seama de faptul că în presa americană și în anumite cercuri americane s-a examinat tot mai des problema acordării de ajutor Iugoslaviei folosindu-se metode care au produs o impresie neplăcută poporului nostru, guvernul iugoslav a propus guvernului S.U.A. să treacă la forme noi de colaborare economică.

B. Drașcovici a spus în încheiere că, ținînd seama de faptul că guvernul S.U.A. are dificultăți în problema acordării de ajutor militar, „l-am informat că nu vrem să creăm piedici în această privință dacă guvernul S.U.A. consideră că-i va fi greu să continuie acordarea acestui ajutor și am arătat că încetarea acordării ajutorului militar nu va influența bunele noastre relații în viitor".

I. B.

Scrisoarea lui Imre Nagy adresată C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Ziarul „Szabad Nep" publică scrisoarea lui Imre Nagy din 4 octombrie a.c. adresată Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. In această scrisoare Imre Nagy cere să fie reprimit în rîndurile partidului.

„Acționînd în conformitate cu convingerile mele comuniste și ca urmare a devotamentului meu față de partid se spune în scrisoare, mă adresez din nou partidului. M-au determinat să scriu această scrisoare în primul rînd grija pentru unitatea partidului și dorința de a munci cît mai curînd în rîndurile lui, umăr la umăr cu toți membrii de partid, în vederea rezolvării sarcinilor mari și grele ale construirii socialismului, ale înfloririi țării, ale vieții pașnice, fericite a poporului nostru muncitor, ceea ce necesită mobilizarea tuturor forțelor partidului, acțiuni ferme și pline de devotament din partea tuturor membrilor săi... După cum am mai arătat într-o serie de declarații, scrie Imre Nagy, acum consider din nou necesar să subliniez că:

a) sînt de acord cu linia politică generală a partidului, adică de a pune pe baze socialiste industria, agricultura noastră, întreaga economie națională, în spiritul marxism-leninismului, în conformitate cu condițiile specifice din Ungaria, stabilite în hotărîrea Comitetului Central din iunie 1953 și în hotărîrile Congresului al III-lea al partidului,

b) sînt de acord cu principiul leninist al centralismului democratic, pe baza căruia consider ca fiind obligatorii pentru mine hotărîrile partidului, chiar și atunci cînd nu sînt de acord cu ele, parțial sau total.

c) sînt de acord cu tezele principiale ale hotărîrii din iulie 1956 a Comitetului Central, care conduc partidul pe calea democratismului socialist, în spiritul Congresului al XX-lea. Deși într-o serie întreagă de probleme nu sînt de acord cu această hotărîre, o consider obligatorie pentru mine și voi lupta pentru înfăptuirea ei".

Totodată ziarul „Szabad Nep" publică hotărîrea din 13 octombrie a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în legătură cu scrisoarea lui Imre Nagy.

Biroul Politic a hotărît să anuleze hotărîrea din noiembrie 1955, prin care Imre Nagy a fost exclus din rîndurile partidului considerînd că deși el a săvîrșit greșeli politice, ele n-au putut constitui un temei pentru excluderea lui din partid.

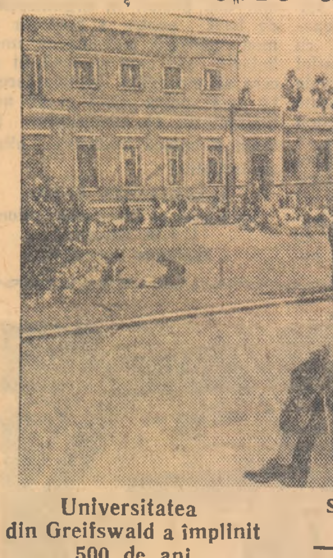
In 24 de ore

SOFIA 17 (Agerpres) — A.T.B. transmite: La invitația Teatrului popular din orașul Stalin, (R. P. Bulgaria) în orașul Tolbuhin a sosit colectivul Teatrului de stat din Constanța (R.P.R.).

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 octombrie a avut loc festivitatea dării în exploatare a primei centrale atomo-electrice engleze de la Calar-Halt (Comitatul Cumberland).

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: Se anunță că la 19 octombrie ora 10,30 — ora New Yorkului, Consiliul de Securitate al O.N.U. se va întruni pentru a examina plîngerea Iordaniei împotriva Israelului în legătură cu incidentele de la frontiera iordano-israeliană.

Noutăți despre tineretul lumii

Universitatea din Greifswald a împlinit 500 de ani

Studenți egipteni în curtea universității din Cairo

GREIFSWALD 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Zilele acestea la Greifswald (regiunea Rostock) domnește o însuflețire neobișnuită. Locuitorii acestui vechi oraș, împreună cu opinia publică din întreaga Germanie, sărbătoresc 500 de ani de existență a Universității din Greifswald, una din cele mai vechi universități din Germania.

Cu prilejul acestei date memorabile, la 16 octombrie, la Greifswald a avut loc o ședință solemnă.

O nouă lege rasistă în S.U.A.

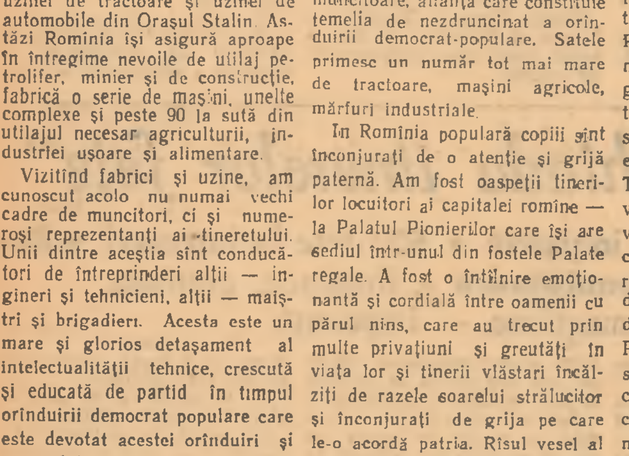
LONDRA 17 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din New Orleans al agenției Reuter, administrația Universității din statul Louisiana a anunțat că în baza unei legi a statului Louisiana începînd de la 15 octombrie negrilor li se interzice să participe la „antrenamentele, jocurile și competițiile sportive", precum și la competițiile organizate de sportivii albi. Cei care se fac vinovați de încălcarea acestei legi sînt amendați cu 1.000 de dolari, sau condamnați la un an închisoare.

Nemulțumirea tinerilor rezerviști din Anglia

LONDRA 17 (Agerpres). — Toate ziarele britanice se ocupă pe larg de manifestațiile de nemulțumire ale tinerilor rezerviști englezi chemați sub arme în urma izbucnirii „crizei Suezului". Ziarele laburiste și unele cotidiane conservatoare subliniază că starea de nemulțumire adîncă care domnește în rîndul unităților britanice infirmă declarațiile liniștitoare ale ministrului de Război, Head.

„Daily Herald" arată astfel că chiar în ajunul unei asemenea declarații a lui Head, la Ministerul de Război britanic a fost prezentată o scrisoare semnată de 39 de rezerviști, membri ai sindicatului muncitorilor portuari, mobilizați și trimiși la o unitate militară, care se plîngeau de tratamentul neomenos aplicat soldaților și de serviciile inutile și înjositoare la care sînt folosiți. Tot „Daily Herald" relatează că la o unitate militară din Marchwood, în apropiere de Southampton, soldații au organizat o mare manifestație de protest împotriva condițiilor în care trebuie să presteze serviciul. Această demonstrație — adaugă ziarul — a fost filmată de o casă de filme americană.

AUSTRALIA

Muncitori australieni la curățitul lînii de pe pieile de oi.

(Urmare din pag. 1-a)

9.000.000 locuitori, față de 167.853.000 cîți are S.U.A. Populația este concentrată mai ales pe o fîșie strîmtă de pe coastă. Regiunea aridă din interior este în cea mai mare parte un pustiu — în care atunci cînd plouă răsare pe alocuri o vegetație luxuriantă și care redevine o mare sălbatică de nisip în intervalul de cinci-șase ani dintre ploi. După cum se știe, Australia este un continent insular, separat de restul Asiei prin cele 3000 de insule ale Indoneziei așezate ca niște pietre de hotar. In epoca preistorică, Australia era lipită de Asia; arhipelagul indonezian fiind tot ce a mai rămas din această legătură de odinioară, sfărîmată poate de vreo zguduitură cataclismică a pămîntului.

Cei care studiază istoria rasei umane, istoria faunei și a florei descriu Australia ca pe „pămîntul pe care timpul l-a uitat". Cînd a dispărut bucata de pămînt care lega Australia de Asia, omul din epoca de piatră și animalele din epoca preistorică ce n-au mai supraviețuit în Asia și Europa prin evoluția firească a lucrurilor, au continuat să existe în Australia într-un fel de grădini zoologice naturale. Australianul băștinaș este încă un om din epoca de piatră, un nomad, în stadiul de clan sau de trib, care trăiește din vînat; el este în continuă mișcare, după cum peregrinează vînatul. Cînd au venit albii, băștinașii au fost scoși din cele mai bune locuri de vînat, au fost împușcați ca animalele, iar proviziile de apă au fost otrăvite; cei care au supraviețuit totuși au fost alungați în pustiu. Din cei 1.000.000 de locuitori, cîți număra populația locală atunci cînd au venit primii emigranți din Anglia, au mai rămas astăzi cam 40.000. Felul inuman în care au fost tratați băștinașii constituie una din cele mai rușinoase pagini din istoria Australiei. 90 la sută din australieni trăiesc și mor fără să fi văzut un băștinaș — aceasta pentru că băștinașii sînt izolați, foarte departe, fiind lipsiți de orice contact cu civilizația. (Trebuie să reamintim că aproape jumătate din populația Australiei este concentrată în capitalele celor șase state, care formează Commonwealthul australian și că 80 la sută locuiesc în orașe cu o populație de peste 40.000 locuitori. De ce stau lucrurile așa, vom explica ulterior).

In Australia sînt păsări și animale care au parcurs abia pe jumătate calea spre evoluție. Astfel, aici se pot întîlni pești zburători și păsări cu bronhii de pește, care pot sta sub apă un timp nelimitat; mamifere cu blană, ca platypus, care se simt la fel de bine pe uscat sau în apă și, desigur curios lucru, fac ouă, dar își alăptează puii; marsupiale, cum este cangurul, care naște la scurt timp după concepțiune și-și așează imediat puii în punga de pe pîntece ce-i protejează pînă cînd sînt destul de mari ca să se miște singuri; „vulpea zburătoare", care are rămășițe de aripi și poate parcurge cu ușurință distanțe lungi, din vîrf în vîrf de copac. Astfel de păsări și animale — și multe altele — se pot vedea la grădinile zoologice din Melbourne și în splendida colecție din Sidney a parcului Taronga.

...ȘI ISTORIE

La sfîrșitul secolului al XVIII-lea, după ce marele navigator și explorator englez căpitanul Cook a descoperit coasta de vest a Australiei, ea a fost folosită de englezi ca loc de deportare a condamnaților, dintre care cei mai mulți erau deținuți politici, ca de pildă, chartiștii și alții, care la începutul revoluției burgheze în Anglia au luptat pentru condiții mai bune de muncă. Printre deținuți se numărau și mulți țărani, care au luptat împotriva sistemului inchizitorial de proprietate asupra pămîntului, „rebeli" irlandezi deportați pentru că luptaseră pentru independența țării lor și alții, condamnați samavolnic de către tribunalele timpului la cîte 20 de ani închisoare sau chiar pe viață, pentru „vina", de pildă, de a fi prins un iepure de pe moșia vreunui lord.

Ofițerii și oficialitățile coloniale care administrau coloniile de condamnați au pus treptat mîna pe pămînt, îndepărtînd pe proprietarii băștinași de pe vastele terenuri de vînătoare. Pentru lucrarea pămînturilor ei foloseau munca neplătită a condamnaților. Iarba și climatul s-au dovedit curînd a fi cît se poate de favorabile creșterii oilor; pămînturile furate de la băștinași și munca neplătită a condamnaților care lucrau cu lanțuri la picioare, toate acestea au constituit baza pe care s-a întemeiat actuala industrie a lînei din Australia. Australia are astăzi peste 126.000.000 de oi, cele mai multe concentrate în mîna cîtorva sute de familii, urmași direcți ai administratorilor de odinioară ai așezămintelor de condamnați.

N-a trecut mult timp și condamnații au rămas în minoritate în comparație cu cei ce au început să emigreze aci tot mai mult. Ei s-au unit curentului de emigranți care fugeau de intoleranța din Anglia secolului al XIX-lea. Mulți emigranți erau, ca și străbunicul meu, țărani cu un mic petec de pămînt care luptaseră pentru o reformă agrară democratică. Speranțele lor într-o viață mai bună au fost spulberate de legile din 1841, care le-au luat și ultimele bucățele de pămînt, trecîndu-le la moșiile lorzilor.

In 1834, odată cu descoperirea bogatelor terenuri aurifere de la Ballarat (cam la 100 km. de Melbourne), a început un nou aflux de emigranți. Printre ei, mulți erau muncitori din industrie, care luaseră parte la mișcările revoluționare din 1848 din Europa; pentru a scăpa de represiunile sălbatice, ei își găseau refugiu în Australia. Minerii din minele de aur și cei care se stabiliseră aici liber, nesiliți de nimeni, și-au dat mîna împotriva moșierilor aristocrați și a trupelor britanice. Minerii din Ballarat au luptat pe baricade, alături de hainele-roșii, din faimoasa organizație revoluționară „Eureka". („Eureka" era inițial numele unei mine de aur — iar în prezent este numele Ligii Tineretului Australian). Minerii s-au luptat cu bărbăție, au pierdut bătălia, dar pînă la urmă au avut cîștig de cauză.

TRADIȚII GLORIOASE MUNCITOARE

Treptat s-a dezvoltat o clasă muncitoare australiană, însuflețită de tradițiile militante ale minerilor din Ballarat. La o mare grevă, în vremea tunsului oilor, în 1891, solidaritatea muncitorească a căpătat un nou avînt. De atunci și pînă astăzi, istoria clasei muncitoare australiene a fost un lanț de lupte hotărîte și aspre pentru apărarea cuceririlor obținute în trecut, ca și pentru continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață. Deși revendicarea zilei de muncă de 8 ore s-a făcut întîi la Chicago, ea a fost aplicată pentru prima oară în Australia, ca rezultat al unei uriașe acțiuni greviste. Trăsătura caracteristică a mișcării revoluționare australiene a fost înalta conștiință și solidaritatea muncitorească.

Tradițiile manifestărilor internaționaliste sînt deosebit de puternice printre marinari și docheri și orice grevă a tovarășilor lor, din orice parte a lumii, este totdeauna sprijinită. Nici un docher australian n-ar îndrăzni, nici măcar în vis, să se atingă de un vapor declarat „negru" de marinarii sau docherii din orice parte a lumii. Două exemple de astfel de solidaritate internațională: 1) marea grevă din 1939, atunci cînd Japonia pornise războiul agresiv împotriva Chinei. Docherii, sprijiniți de alte uniuni sindicale, au luptat împotriva măsurilor luate de actualul prim-ministru Menzies și s-au opus încărcării de armament pentru alimentarea mașinii de război japoneze; 2) în 1945-46, atîta timp cît colonialiștii olandezi continuau războiul împotriva indonezienilor, docherii australieni au refuzat să încarce vapoarele. Deși Olanda a construit în Australia o imensă bază militară pentru acest război colonialist, ea n-a putut-o folosi. In ambele cazuri, grevele au avut deplin succes. Mai pot fi date încă multe alte exemple.

VITELE ȘI GRIUL — BOGĂȚIA AUSTRALIEI

Pînă la primul război mondial, Australia a fost o țară agricolă. Capitalul englez nu era interesat să aibă industrii rivale în Australia. Marile companii ale pășunilor, companiile bancare și de asigurare, întreprinderile miniere, cele de transporturi pe apă etc. erau în mare parte în mîinile capitaliștilor englezi. Dat fiind existența capitalului străin și folosindu-se acapararea de terenuri enorme, agricultura s-a dezvoltat de la început pe scară largă, după sistemul capitalist. Moșii enorme, cu uriașe turme care însumează peste 126.000.000 de oi și 15.500.000 de vite erau dirijate de o mînă de oameni. Proprietarii locuiau în marile orașe și făceau cîte o vizită ocazională la moșie.

In timpul primului război mondial și după aceea, industria a luat un oarecare avînt, datorită izolării dintre Anglia și Australia. In cel de-al doilea război mondial, condițiile s-au schimbat în mod radical. Japonia amenința serios Australia, într-o vreme în care Anglia era ocupată pînă peste cap cu Europa și Asia. Australia a fost ruptă de metropolă. Capitalul britanic a ridicat orice restricție cu caracter economic, ceea ce a făcut ca Australia să cunoască o mare dezvoltare industrială. Spre sfîrșitul războiului, Australia fabrica avioane moderne, tancuri și vapoare — din propriile ei materii prime. Concentrarea forței de muncă de la orașe s-a pronunțat și mai mult. Ultimul recensămînt a arătat că 450.000 de oameni își cîștigau existența în agricultură și 2.250.000 erau salariați în industrie și comerț.

Cei care ne vor vizita cu prilejul Jocurilor Olimpice poate nu vor avea prilejul să vadă imensele pășuni pentru oi și vite, deoarece acestea se află în nord, foarte departe de Melbourne. Vor putea vizita însă cîteva dintre cele mai bune pășuni și centre de creștere a oilor, care se află cam la 50—60 km. de Melbourne, pe drumul care duce spre bătrîna mină de aur din Ballarat — oraș unde acum s-a dezvoltat un important centru industrial.

Oriunde oficialitățile le vor îngădui să meargă, vizitatorilor olimpici li se va asigura cea mai călduroasă primire din partea oamenilor de rînd, a micilor fermieri, a muncitorilor, învățătorilor, a oamenilor de pe stradă — și mai ales din partea tineretului australian. Oamenii au un viu interes și simpatie pentru vizitatorii străini datorită atît tradiției solidarității internaționale, menționate mai sus, cît și faptului că Australia se află atît de departe de restul lumii.

Informații

La invitația Consiliului Central A.S.I.T., miercuri a sosit la Calafat o delegație de specialiști în domeniul silviculturii și industriei lemnului din R.P.F. Iugoslavia.

Delegația condusă de inginerul Bratislav Petcovici, director al Direcției de silvicultură din Belgrad, a fost întîmpinată, la sosirea în gară, de reprezentanți ai Ministerului Silviculturii, Ministerului Industriei Lemnului, Consiliului Central A.S.I.T., de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat și de numeroși locuitori ai orașului.

★

Miercuri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Agriculturii condus de Iosif Fabo, președintele Comitetului de instituție. Ansamblul, format din 125 persoane, va prezenta timp de 10 zile spectacole în diferite unități ale agriculturii din R.P. Bulgaria.

★

Miercuri seara a avut loc în aula Spitalului Colței din Capitală o ședință a Secției de chirurgie a Societății Științelor Medicale din R.P.R.

Au participat academicieni, profesori universitari, medici, studenți ai Institutului de Medicină și Farmacie din Capitală, precum și medicul maghiar dr. Berczi Gyorgy din Budapesta.

★

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, marți după-amiază a sosit în Capitală, dr. Ferdinand Hoff, directorul clinicii I-a medicale din Frankfurt pe Mein din R.F. Germană.

Știri sportive

Agențiile de presă occidentale comentează pe larg jocul excelent prestat de echipa de fotbal Casa Centrală a Armatei în primul său meci susținut în Anglia. Iată ce scrie comentatorul sportiv al agenției Reuter: „Romînii au luat un start foarte bun în scurtul turneu pe care-l întreprind în Anglia".

In comentariul său, corespondentul din Londra al agenției „France Presse" scrie: „Romînii au făcut o impresie foarte bună. Ei au practicat un fotbal de bună calitate îmbinînd jocul continental de pase scurte cu pasele lungi, după metoda engleză".

★

Etapa III-a a competiției cicliste „Cursa Victoriei" disputată Miercuri pe ruta București-Găești și retur (150 km.) a adus schimbări importante în clasament, prilejuind afirmarea unor cicliști tineri care au realizat o medie orară de peste 40 km.

Clasamentul etapei: I. C. Tudose (Progresul) a parcurs 150 km. în 3 h. 44'52". In același timp au sosit St. Poreceanu (C.C.A.), V. Ionescu (Voința), C. Moiceanu (Școala de tineret), D. Munteanu (Dinamo), I. Stoica (C.C.A.) și G. Șerban (C.C.A.).

★

Runda a 5-a a turneului internațional de șah în memoria lui Alehin s-a desfășurat la 16 octombrie, prilejuind cîteva partide deosebit de interesante. Iată cum descrie comentatorul de șah al Agenției TASS partida dintre Keres și Ciocîltea: „După cum se știe, tînărul maestru romîn Ciocîltea a început fără succes turneul, pierzînd consecutiv 4 partide. Iată de ce ieri a fost lesne de înțeles emoția sa cînd s-a așezat la masa de joc pentru a încrucișa armele cu experimentatul jucător de turnee, marele maestru, Keres. Șahistul sovietic a căutat de la început să evite eventualele complicații, propunînd una din cele mai tăioase variante ale apărării siciliene. Maestrul romîn a trecut însă cu bine această grea încercare și respingînd atacul albelor, la mutarea 21, a obținut remiza".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52